

Giới thiệu Nhóc À! Em Sẽ Là Của Tôi

Nói về một cô gái Việt là du học sinh ở Trung Quốc và tình cờ gặp được một nửa kia của mình. Nhưng nửa kia hoàn toàn khác với người mà cô thích. Cô phải bắt đầu thích nghi với mọi thứ và phải tự vượt qua những thử thách của cuộc đời và đến với tình yêu thật sự của mình

Bạn đang đọc truyện *Nhóc À! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

1. Lãnh Hàn Thanh Phong-20 t là sinh viên năm hai của học viện âm nhạc lớn nhất Trung Quốc. Là con trai trưởng của Tập đoàn Lãnh Hàn đứng đầu thế giới. cậu là người kêu ngạo, đào hoa, đôi lúc cậu lạnh lùng khiến người khác phải run sợ. Cậu cũng là trùm trường ai cũng nể.

2.Huỳnh Ngọc Trinh 19 t là du học sinh đến từ Việt Nam. Cô nhận được học bổng vào trường. là một người hòa đồng, hoạt bát, dễ nổi nóng. Gia đình không mấy là giàu mà chỉ đủ ăn nhưng cô vẫn tự lập và đi làm kiếm tiền dành dụm để được sang hàn học nhưng do cô hâm mộ một nhóm nhạc nổi tiếng ở trung quốc nên muốn sang đây học. Trong môi trường mới lạ cô cũng trầm lặng ít nói và dễ làm người khác hiểu lầm là cô rất chảnh chọe, kêu căng.

3. Lãnh Hàn Băng Vy 19t là em gái cùng của Phong, là con thứ của Tập đoàn Lãnh Hàn. Cô là người hòa đồng, vui vẻ, lanh chanh, đôi khi cũng chảnh chọe (tiểu thư nhà họ Lãnh mà). Thích trêu chọc Người khác và lần nào cũng thành công (diễn quá giỏi). Ở trường là một hotgirl nổi tiếng khắp trường (nhưng ko ai biết cô là em của Phong vì cũng có nhiều người họ Lãnh)

4.Lăng Thiên Thành 20t là con trai trưởng của Tập đoàn Lăng thị đứng thứ hai thế giới sau Lãnh Hàn, cậu là người lạnh lùng nhưng đào hoa, thay bô như thay áo nhưng chưa có mối tình chính thức nào (toàn là qua đường thôi)Là bạn thân của Phong. Khắp trường ai cũng biết hai chàng nhất là các bạn nữ

5.Lăng Thảo Tiên 19t là em gái cùng của Thành, con thứ của Tập đoàn Lăng thị. Cô là người lạnh lùng, chỉ bớt lạnh lùng hơn khi ở cạnh Vy vì Vy là bạn thân của cô và cả Phong nữa còn với anh cô thì cũng hay không nề anh mình

Bạn đang đọc truyện *Nhóc À! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Vào Trường Học

Tại kí túc xá của học viện âm nhạc lớn nhất Trung Quốc. Bên trong căn phòng nhỏ có một hình bóng của một người đang tất bật chuẩn bị tập sách và quần áo.Cô hấp tấp chạy ra khỏi phòng với bộ đồng phục váy đen dc xếp li to ngắn qua khỏi đầu gối và áo sơ mi trắng với chiếc cà ra vạt đen, bên ngoài là áo vest đen có vài chi tiết nhỏ màu trắng. cô vừa chạy vừa nói:

_Trời ơi !Ngày đầu mà đi trễ thật là-cô gõ đầu mình-Trinh ơi là Trinh

Cô Chạy thật nhanh đến trường và cũng may là kí túc xá ở gần trường. Vừa đến cổng trường cô càng sững sốt hơn:

_Sao.....Sao mọi người có vẻ bình thản quá zậy ?

Trinh lấy dt ra xem thì chỉ mới có 6h30', cô tức giận:

_Cái đồng hồ chết tiệt- vì cái đồng hồ reng báo 7h00' mà 7h15'là vào học rồi.

Trinh kiểm con tức lại và bình thản đi vào trường. Vừa bước qua khỏi cổng cô mở to mắt vì cô ko ngờ cái trường lại lớn gấp mấy lần trường mà trc kia cô học (trường lớn nhất nc mà ko lớn s dc). Trinh quyết định trải bước dạo quanh trường để tham quan, cô đeo tai nghe vào và ngân nga vài câu hát bài Sừng ái của Nhóm nhạc TFBoys cô thích. Phía trước Trinh có hai chàng trai đang đi ngược chiều với cô. Nhưng cô hoàn toàn ko để ý, chỉ lo ngắm cảnh và xem ngôi trường mới. Hai chàng lướt qua cô nhưng là gió nhẹ và ko để lại cho cô chút cảm giác j. Một chàng trong hai người cất tiếng nói:

_Ê cô ta là ai mà ko chào tao một tiếng-vừa nói Phong vừa qua lại nhìn Trinh

_Ai biết? Chắc là học sinh mới. Nghe nói có học sinh nhận đc học bổng toàn phần của trường ta nên sang học-Thành lạnh lùng nhìn theo.

Phong gật gật đầu, cười gian như nghĩ ra điều gì đó, rồi cậu lại bước đi với Thành. Thời gian thấm thoát trôi qua và h vào học cũng đã đến. Trinh đến gặp một giáo viên của trường rồi đi lên lớp cùng cô giáo.

Cô giáo chủ nhiệm bước vào lớp gõ bàn ổn định lớp và cất giọng nói :

_ Chào cả lớp. Hôm nay lớp ta có học sinh mới, cũng là bạn học sinh đã đạt đc học bổng của trường ta-cô nhìn ra cửa nói-em vào đi.

Trình bước vào lớp cười nhẹ nhàng và gật đầu chào cô và mọi người. cô giáo nói:

_ Em giới thiệu đi.

Trình gật đầu rồi nói: _Chào mọi người mình là Huỳnh Ngọc Trinh là du học sinh của trường mong các bạn giúp đỡ- giọng hơi e thẹn

Cả lớp xôn xao. Cô giáo chỉ cho Trình một cái bàn trống ở cuối lớp và cô đi xuống ngồi và bắt đầu buổi học đầu tiên

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Rung động hay trêu chọc

Giờ ra chơi cũng đã đến

Trình đi xuống căng tin của trường ăn sáng vì sáng h cô có cái gì trong bụng đâu. Vừa xuống cái căng tin ngọt ngào đông đúc kia, ngay lập tức Trình đã trở thành tâm điểm cho mọi ánh nhìn. Cô có vẻ hơi ngạc nhiên, trong đầu lại hiện ra dòng suy nghĩ “Sao mọi người nhìn mình dữ vậy trời. Bộ mặt có dính gì à?”. Trình lấy tay sờ sờ mặt mình để xem có dính gì ko, trùng hợp có hai người đi ngang qua thì thầm với nhau :

_ Ê nghe nói nhỏ đó là du học sinh đó mày-hs 1

_ Ukm tao thấy nó còn xấu hơn tao nữa mà tui kia nói đẹp-hs 2

Trình nghe thấy đc và hiểu lí do tại sao mọi người lại nhìn mình như thế, cô cũng chẳng quan tâm họ nói gì về mình mà tiếp tục đi ăn vì bụng cô đói lắm rồi. Trình thần nhiên đi mua đồ ăn, nước uống trước mọi ánh nhìn và đi đến một cái bàn trống ngồi ăn. Vừa ăn xong Trình cầm chai nước lên uống thì có hai người đi lại và ngồi đối diện cô. Cô hơi ngạc nhiên vì có hai chàng trai tự nhiên ngồi đối diện mình, ko biết là có chuyện gì nhưng Trình lại nghĩ “Chắc là họ đến ăn cơm vì cô chỉ ngồi một mình với lại căng tin cũng đã hết chỗ ngồi “ cô vừa định đứng dậy bước đi vì cũng thấy hơi ngại thì:

_ Cô đi đâu vậy?-Phong lên tiếng

_ Về lớp-cô có chút ngạc nhiên nhưng vẫn trả lời lạnh lùng như cách mà cô nói chuyện với mấy đứa con trai ở trường cũ (tụi nó ghẹo gái lắm nên Trình ko thích)

_ Ra về gặp ở sau dãy lớp học của cô(cũng là đường đi ra căng tin)-Phong nói rồi đứng dậy đi với Thành

Trình ngo ngác ko biết chuyện gì nên cũng đi lên lớp, cô nào biết mọi ánh mắt ghen ghét đang nhìn mình. Thời gian thấm thoát trôi qua và h ra về cũng đến, cô hoàn toàn ko nhớ lời của chàng trai kia và định đi về . Nhưng đi xuống cầu thang thì thấy hơi khát nên đi xuống căng tin mua nước. Sau khi mua xong, cô đi ra cổng nhưng bị một chàng trai ngăn lại. Trình chẳng quan tâm và định bước đi tiếp thì bị chàng trai đó ngăn lại và kéo cô áp sát vào tường, cô khó chịu nói:

_ Anh muốn cái gì ?

Phong chẳng nói gì và khum xuống như muốn hôn Trình, cô ngạc nhiên với hành động của chàng trai. Khi hai đôi môi gần chạm nhau Trình đã nhanh chóng dùng lực đẩy Phong ra tức giận nói:

_ Anh làm gì vậy hả?-dứt câu Trình bỏ đi nhưng bị Phong kéo lại

_ Cô có biết tôi là ai ko hả? Đc tôi hôn là phước phần lớn dành cho cô rồi -Phong ra về kêu ngao

_ Tôi ko cần biết anh là ai cả. Gặp phải tên sàm sỡ như anh là xui xẻo cho tôi thì có- Trình ra sức vùng vẫy để thoát khỏi cánh tay rắn chắc của Phong-buông ra

Phong nắm một lúc rồi buông để cho cô đi. Khi cô đã bỏ đi thì Phong lại cười đều và nghĩ” em thú vị “. Thành đi đến nói:

_ Đc chưa đùa đủ rồi thì về.

Phong khoát vai Thành đi về trong cái cảm giác mà cậu cho là thú vị (thật chất là đã rung động với nàng rồi)

Chương 4: Nhóc à! Em sẽ là của tôi.

Reng...reng...reng...Đồng hồ báo thức lại vang lên, Trinh với tay tắt chuông đồng hồ và ngồi dậy đi VSCN. Một lúc sau, cô bước ra với gương mặt ko mấy là có sức sống. Cô đi đến gương và ngắm mình trong gương nói:

_Trinh ơi Trinh !Sao mày lại vì cái thằng cha chết tiệt kia mà tệ hại thế này chứ(như con gấu trúc vậy á)- Trinh lấy hai tay sờ má mình, vỗ vỗ vài cái- ko dc mất tinh thần như thế! Đi học thôi!

Trinh nhanh chóng lấy lại tinh thần, đi thay quần áo và đi đến trường. Vừa đến cổng trường Trinh thấy phía trước có một đôi nam nữ đang đứng nói chuyện, cô tiến lại gần hơn thì nhận ra chàng trai đó chính là người làm cô mất ngủ. Cứ nhớ tới chuyện hôm qua là Trinh phát bực, cô đang phân vân ko biết nên trả thù hay là tránh xa cậu ta ra thì nghe dc cuộc đối thoại của hai người kia:“anh đừng bỏ rơi em mà, chẳng lẽ vì con nhỏ nhà quê đó mà anh chia tay em sao?”-bồ của Phong_”ko liên quan tới cô ta “- Phong lạnh lùng_”vậy thì tại sao phải chia tay?”-Bồ Phong-nắm tay cậu lay lay để cậu hồi tâm chuyển ý thì cô lại thấy Trinh và nụ cười nhẹ nhàng đậm chất khinh người của cô. Cô ta tức giận chạy lại chỗ Trinh quát:

_ Cô cười cái gì hả? Cô há hê làm đúng ko? Cô cướp mất bạn trai của tôi, tôi sẽ cho một bài học.-Cô gái kia giờ tay tát vào mặt Trinh

Trinh vẫn còn ngỡ ngàng ko biết chuyện gì xảy ra, h lại sắp phải nhận cái tát. Cô ko kịp phản ứng đành đứng chờ cái tát thì cũng may Phong kịp thời ngăn lại. Phong tức giận quát to:

_ Cô định làm cái gì vậy hả? Tôi và cô ko còn liên quan gì nữa mau biến đi- Phong hất tay cô bỏ cữ ra thật mạnh làm cô loạng choạng vài bước.

_ Cô giỏi lắm tôi ko tha cho cô đâu-cô ta tức giận bỏ đi

Trinh nãy h cũng ko biết chuyện giữa hai người họ là ntn thì Phong khoát vai cô thì thâm vào tai cô:“Nhóc à! Em sẽ là của tôi”, rồi cậu đi vào trường để lại cô nhóc đang ngỡ ngàng ko biết cậu đang nói gì

_Anh.....anh.. ta vừa nói gì vậy chứ?-Cô ngớ ngẩn đi vào trường

Reng...reng.... tiếng chuông báo h vào học đã đến. Cũng đúng lúc giúp cô nhóc lấy lại tinh thần và đi lên lớp. Tiết học dài lê thê cũng đã hết, hiện tại là h ra chơi. Trinh cất tập vào ngăn bàn rồi đi xuống căng tin, cô lại ngân nga vài câu hát để quên đi mọi chuyện vì nhạc như liều thuốc thần kì để cô quên đi mọi chuyện và lấy lại tinh thần. Trinh đi mua đồ ăn nước uống rồi đi đến bàn ngồi ăn, cô ko để ý rằng mình lại gặp Phong vì mắt vẫn nhìn vào đĩa thức ăn. Chỉ còn vài bước nữa thôi là đến cái bàn trống thì bỗng có người kéo cô lại ngồi vào bàn. Trinh quay đầu lại nhìn thì là lại là cậu ta, Trinh khó chịu nói :

_ Lại là anh nữa hả? kéo tôi lại đây làm gì chứ?

_Em ngồi đây ăn cho tôi-Phong

_ Hừ... Tại sao tôi phải nghe lời anh chứ !-Trinh định đứng dậy bỏ đi thì bị Phong kéo lại ngồi sát bên cậu.

_Nè anh làm gì vậy hả? Bỏ tôi ra.-Trinh tức giận vì Phong không chỉ kéo cô lại mà còn ôm eo cô nữa

_ Một là em ngồi đây ăn đàng hoàng, hai là cứ thế này mà ngồi ăn-Phong nhìn thẳng vào mắt Trinh, đe dọa

_ Đc rồi anh bỏ tôi ra đi-Trinh khó chịu

Cô bắt buộc ngồi ăn với tâm trạng miễn cưỡng còn Phong thì ngồi ăn với Tâm trạng hả hê, còn Thánh chỉ biết ngồi lắc đầu bó tay với Phong.

Giới thiệu chút nha

Bồ cũ của Phong là Lâm Thư Kỳ 20t là con gái của tập đoàn thời trang lớn nhất nước, hiện tại cũng là một người mẫu ảnh nổi tiếng và cũng là đàn chị trong trường sau khi một người rời đi.

Chương sau sẽ xuất hiện em gái cưng của Phong nha. Mấy chương sau chắc sẽ dài hơn và sẽ hay hơn chút. Cho tui ý kiến nha mấy bạn lần đầu viết nên có sai sót gì bỏ qua cho nha

Chương 5

Reng...reng...tiếng chuông vào học vang lên, Trinh nhanh chóng chạy lớp thì có một nhóm học sinh nữ chặn lại :

_ê con kia mày dám tán tỉnh anh Phong của tụi tao hả? Tao nói cho mày biết nên tránh xa Phòng của tụi tao ra nếu ko thì đừng có trách-cô gái kia nắm lấy cổ áo của Trinh-Nghe rõ chưa!-cô ta đẩy Trinh ra rồi bỏ đi

Trinh ko muốn gây sự nên ko phản kháng lại với lại cô cũng ko biết Phong là ai nên coi như tụi kia bị vấn đề về não nên ko chấp nhất chỉ cho mệ(họ ko bệnh mà thật chất là cô ngốc quá thôi cô hai ơi), cô đi lên lớp. Lúc này hai chàng mới đi ra khỏi căng tin và cũng ko biết chuyện gì đã xảy ra. Thành lạnh lùng:

_Mai sinh nhật tao mày ko đc ko đi đó

_Ukm tao sẽ tới.....mà thêm một người nữa đc ko?-Phong nghĩ tới Trinh rồi quay sang hỏi Thành

_Huỳnh Ngọc Trinh phải ko?-Thành đoán đc ý của Phong

_Sao mày biết tên cô ta-Phong bất ngờ khi thành biết tên Trinh trong kh cậu ko nói ra

_Mày là bạn thân của tao có gì là tao ko đc. Tao cũng định hỏi mày có đem cô a đi ko-Thành

_Zậy thì mai tao đem theo cô ta đi sinh nhật mày- Phong khoát vai Thành vỗ vỗ vài cái rồi cả hai cùng đi.

* Một ngày mới lại đến (chủ nhật)*

Một chiếc siêu xe màu đen bóng loáng đã lăn bánh và dừng chân tại kí túc xá của học viện âm nhạc. Phong bước xuống xe và đi đến một căn phòng, cậu gõ cửa phòng*cốc...cốc....Cốc*.Trinh nghe đc ai đó đang gõ cửa nên ngồi dậy đi ra mở thì:

_Há???? Sao??? Sao lại là anh???

Phong phì cười với bộ dạng còn ngái ngủ của Trinh lại thêm đang mặc bộ đồ ngủ hình những chú gấu. Trinh tức giận:

_Nè anh cười cái gì hả? Tới đây là gì?-cô quay vào phòng, Phong cũng theo vào

_Đây mà là chỗ ngủ à?

_Có chỗ ngủ là may rồi. Vào vấn đề chính đi-Trinh nói lạnh nhạt

_Thay quần áo đi dự tiệc với tôi-Phong

_Tiệc gì chứ ? Tôi ko đi.-Trinh

_Nếu em ko đi thì tối nay tôi ở đây với em-Phong tiến lại gần Trinh áp sát mặt nhìn thẳng vào mặt cô

_Ở lại.....ờ ..lại để lm gì-Trinh vừa hoăng hốt khi cậu ta nói ở lại, mặt cô bắt đầu đỏ dần

_Em nghĩ thử xem-Phong càng áp sát hơn đến mức dồn Trinh vào tường.

_Đc rồi đi thì đi nhưng mà tiệc gì mới đc-mặt Trinh lại càng thêm đỏ và cứng cỏi bắt buộc phải đồng ý

_Là tiệc sinh nhật, em đi thay đồ đi-Phong buột tha cho cô

_Sinh nhật ? Tôi có quen ai đâu với lại người ta chắc đã mời tôi đâu mà đi chớ-Trinh thờ phào rồi lại bất ngờ

_Là sinh nhật của Thành, người hay đi cùng tôi. Cậu ta đã đồng ý mời em rồi.-Phong

_Nhưng tôi ko có đồ đâu. Anh nghĩ coi tiệc sinh nhật của cậu ta ích nhất cũng phải là ở nhà hàng sang trọng, tôi lại chả có bộ đồ dự tiệc nào cả nên ko đi đc đâu-Trinh cố biện lý do để ko phải đi nhưng vô ích

_Em cứ đi thay đồ đi, ko phải lo chuyện đó-Phong ko có chút biểu cảm

_Đc rồi zậy anh đi ra ngoài đi-Trinh nói giọng mệ mòi

_Đề lm gì?-Phong

_Thay đồ! Anh đứng đây lm sao tôi thay-Trinh

_Ko tôi ko ra em cứ tự nhiên-Phong

_Anh có khùng ko hả? Mau ra ngoài đi-Trinh lôi cậu ta ra ngoài rồi đóng sầm cửa.

Phong bật cười, cậu ko ngờ trên đời còn có người ngốc như Trinh, lại thêm cái tính trẻ con đó.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Đi dự tiệc

Sau một lúc Trinh bước ra với áo thun đen, quần jean đen và đôi giày đen. Phong nhìn người cô từ trên xuống dưới rồi nói:

_Em định trù bạn tôi chết sớm sao ?

_Đâu có-Trinh trả lời ngay thơ-tại tôi thích tông đen với lại tôi đã nói là ko có đồ rồi.

_Đi theo tôi-Phong đột nhiên kéo cô đi làm cô chả nói đc gì đành đi theo.

Chiếc xe lại lẩn bánh và dừng tại một trung tâm thương mại lớn. Trinh bước xuống xe, mắt mở to vì ngạc nhiên :

_Anh đưa tôi tới đây làm gì?

_Sao em cứ hỏi nhiều zậy hả? Đi theo tôi và im lặng.-Phong tỏ vẻ khó chịu

Trinh chẳng biết làm gì ngoài đi theo. Phong đưa cô lên tầng 3 cũng là tầng spa. Phong đi trc, Trinh đi sau ,vừa vào đã thấy cậu ta đang nói chuyện với cô nhân viên rồi. Trinh đi lại thì Phong cũng quay lại đi về phía cô nói:

_ Em cứ làm theo lời cô nhân viên đó nếu ko em biết tới nay sẽ như thế nào rồi đó.

_Nè anh đi-Trinh cố gọi theo nhưng vô ích vì Phong đi quá nhanh

Cô nhân viên đến chỗ Trinh nói : _mời tiểu thư ạ. Nó gật đầu và làm theo lời cô nhân viên cũng như làm theo lời Phong.

Sau 5h đồng hồ thì Trinh đã hoàn tất hết các bước làm đẹp mà Phong đã đặt. Trinh hỏi cô nhân viên:

_Anh hồi nãy đi với tôi đây rồi?

_Dạ? À là cậu Phong. Cậu ấy nói khi làm xong tôi sẽ đưa tiểu thư xuống tầng 2 .Tiểu thư đi theo tôi.- cô nhân viên cười tươi

Cô Nhân viên cùng Trinh đi xuống tầng 2. Vừa bước vào Trinh đã thấy Phong ngồi đó chờ, cô đi lại hỏi:

_Nè nãy h anh đi đâu zậy hả?

_Em đi theo cô ta thay đồ đi - Phong lạnh lùng

Cô nhìn thấy cô nhân viên khác đang đứng chờ nên cũng đi theo lần này ko cãi nữa vì thế nào cậu ta cũng đe dọa nên cứ làm theo cho an toàn. Sau một lúc Trinh bước ra với gương mặt tươi sáng đc trang điểm một lớp nhẹ, tô điểm cho gương mặt là chút son hồng, tóc đc uốn nhẹ ở đuôi để tạo độ bồng bênh cho tóc. Cô mặc một cái váy xòe trắng ngắn tới đầu gối, tay áo đc may lệch sang hai bên và áo đc thiết kế có hoa văn nhẹ màu đen, chân đi đôi giày cao gót. Trinh tiến lại chỗ Phong mặt bí xị :

_Phong !!!!!!!!-giọng khó chịu

Phong hơi bất ngờ khi nghe giọng Trinh gọi, mà còn gọi tên mình nữa trong khi cậu chưa từng nói, cậu quay lại nhìn thì “thình thịch.... thình thịch...” tim cậu đã đập nhanh hơn một nhịp. Cậu vẫn vờ về kêu ngoa, cười vờ về hài lòng tiến lại gần Trinh và thì thầm vào tai cô:

_Trong em gọi cảm lắm-Phong cười đều rồi nhìn cô nhân viên nói-tốt lắm

Trinh thì đang đơ ra và mặt bắt đầu đỏ lên, tim cô đang đập loạn xạ, Phong lại lên tiếng:

_Đi thôi em yêu

Trình cô vốn đã đập nhanh nay càng nhanh hơn, mặt cũng đỏ hơn. Trình cố nhủ lòng “mày bị làm sao zậy chứ bình tĩnh nào “cô nói:

_Ai là em yêu của anh hả? Tôi ko đi nữa

_Em chắc chứ-Phong

_Tôi ko đi đc..... tôi đi giày cao gót ko đc- Trình

_Sao ko?-Phong

_Có lần tôi đi làm nhà hàng , trong lúc mang đồ ăn lên cho khách tôi đã bị té kết quả là đồ ăn bị hất vào người khách và cuối cùng là mất việc- Trình cúi đầu xuống đất, giọng nhỏ dần.

_ Đi cẩn thận là đc rồi- Phong nắm tay cô kéo đi.

Cả hai cùng đi đến một nhà hàng lớn. Vừa vào đến cửa thì cô kéo tay Phong lại nói:

_Tôi ko vào đâu anh cho tôi về đi mà.- gương mặt thành khẩn.

Bỗng một cô gái từ xa chạy lại ôm Phong miệng kêu:_Anh Phong. Phong cũng ôm đáp trả làm làm cho ai kia có chút khó chịu, cậu cười nói:

_Em đi đâu mấy ngày nay mà ko nói cho anh biết hả?

_Tại vui quá nên em quên, à ai zậy anh ?-Cô khoát tay Phong

_Bạn gái-Phong

_Zậy em là gì?-cô gái nhõng nhẽo

_Em là bảo bối của anh-Phong véo má cô gái

Cô gái đỏ hân vào má Phong làm người kia đỏ sặc mặt. Trình nghĩ” Anh ta có nhiều bồ zậy sao cứ thích trêu mình zậy chứ? Mà mắc gì mà phải quan tâm, anh ta có mấy cô thì mặc kệ đi chứ?”.Phong lên tiếng trêu khi nhìn thấy sắc mặt của cô:

_Hình như có người đang ghen với bảo bối của anh thì phải?

_Chào, tôi là Băng Vy 19t còn cô-cô gái

_ukm chào tôi là Ngọc Trinh 19t luôn-giọng Trinh có chút khó chịu

_Nè hai người đang làm gì zậy?-Thành tiến lại chỗ ba người đang đứng, cậu đã nghe hết những gì mà Phong và Vy nói, cậu cũng có chút khó chịu khi Vy khoát tay thân mật với Phong mặc dù biết mối quan hệ giữa họ là như thế nào

_Là Thành đưa em tới.-Vy nói với Phong

_Em đó có biết người ta là nhân vật chính hôm nay ko hả ?-Phong gõ đầu Vy

_Thôi ko sao đâu-Thành xót cho Vy

_Nè xót xa zậy mà bảo thích thì ko chịu-Phong trêu Thành

_Anh Thành anh thích em hả?-Vy ngây thơ hỏi

_Hai anh em câu ko muốn dự sinh nhật tôi đúng ko?-Thành đánh trống lảng

_Hả? Anh em?-Trình bắt ngờ vì cô nghĩ họ là người yêu của nhau

_Hai người làm cô ta hiểu lầm rồi kia? Diễn giỏi thật.-mặt ko đỏ sặc(vì Thành vốn lạnh lùng với chơi chung nên quá rõ họ)

Cả đám đều bật cười rồi Vy và Thành đi vào trước. Phong trêu Trình:

_Xem ra em muốn tôi ở lại tối nay. Zậy thì em cứ về đi tôi đi vào đây

_Nè! vào thì vào -Trình bước vào cùng Phong

Chương này tui viết ko đc hay lắm nên mong mấy bạn thông cảm cho nha

Chương 7: dự tiệc 2

Vy cùng Thành bước vào với bộ đầm hồng phấn xoè ngắn tới đầu gối, cổ thuyền ko tay, dc thiết kế đơn giản nhưng vẫn tôn lên sự sang trọng quyến rũ, Thành với bộ vest xanh đen lịch lãm. Cả hai đi với nhau như một cặp đôi thật sự đang yêu nhau, theo sau là Trinh và Phong. Trinh vẫn với chiếc đầm trắng có hoa văn nhẹ màu đen xoè ngắn tới đầu gối và Phong với bộ vest đen lịch lãm, Trinh bị ép khoát tay Phong đi vào nên trong mắt mọi người hiện giờ họ đã là một cặp tình nhân. Tất cả đều bất ngờ khi thấy hai cặp đôi đều bước vào và bất ngờ hơn là người đi cạnh Phong lại là Trinh mà ko phải Thư Kỳ. Vừa vào trong thì Thư Kỳ tiến đến trước Phong và Trinh nói:

_ Cô thật trơ trên.-Kỳ nhìn Trinh rồi lại nhìn Phong nói -ko phải Anh nói là ko quên cô ta sao hả? Thật ra em có gì thua cô ta chứ

_ Tôi và cô ko còn là gì của nhau nữa , cô lấy quyền gì mà không cho tôi quen với cô ta chứ -Phong lạnh lùng

Trinh ko nhịn dc con tức của mình nữa và lần này cô đã hiểu mọi chuyện là ntn, cô quát:

_ Nè cô mới là người trơ trên đó. Cô đã bị đá thì đừng đứng đây lên mặt với người khác. Chùng tôi có là gì của nhau cũng ko đến lượt cô lên tiếng

_ Bảo vệ! Lôi cô ta ra ngoài, không cho cô ta vào và cũng ko ai dc phép cho cô ta vào để tránh làm hỏng buổi tiệc của bạn tôi. -Phong có hơi bất ngờ trc phản ứng của Trinh nhưng câu đã gọi bảo vệ để tránh càng làm náo loạn buổi tiệc.

Sau khi Kỳ bị lôi ra ngoài với gương mặt tức giận thì buổi tiệc vẫn diễn ra bình thường. Ai cũng vui chỉ riêng Trinh thì ko vì cô phải dự tiệc dưới những ánh mắt ghen ghét của các bạn nữ và ánh mắt muốn chiếm hữu của các bạn nam. Còn Vy thì vẫn dc nhận những con mắt ghen ghét của mấy con hám trai nhưng cô chẳng quan tâm và còn thân mật hơn với Thành làm mấy con hám trai tức điên lên. Thành thì cũng chỉ cười với Vy còn ngoài Phong, Tiên ra thì chẳng chịu cười với ai cả mặc dù đã từng có nhiều ny rồi. Phong thì vẫn kè kè theo Trinh phá cô làm cô tức điên lên mà chẳng làm dc gì , đặc biệt là khi Trinh đang tức thì Phong lại hôn lên má cô(chỉ có một lần thôi nha) làm cô phải chết đứng và đỏ mặt rồi cậu lại trêu cô làm cho cô nằng ko phân biệt dc cảm xúc hiện tại.

Buổi tiệc kết thúc, Thành đưa Vy về ,Phong cũng đưa Trinh về. Vừa về đến kí túc, Trinh mở cửa xe và chạy ngay vào phòng, vừa vào phòng Trinh nhìn ra cửa sổ thì thấy chiếc xe của Phong đã rời đi, cô thở phào nhẹ nhõm thì Phong bước ra đứng trc mặt cô lm cô giật mình lùi về phía sau đụng phải ghế ngã xuống đất. Phong chạy vào đỡ cô dậy nói:

_ Con nhóc như em đúng là hậu đậu

_ Anh ák! Lm tôi giật mình nên mới té. -Trách móc -mà tôi thấy xe anh về rồi mà! Sao giờ ở đây.

_ Tôi cho người chạy về rồi-Phong

_ Sao anh ko về đi ?-Trinh hơn khó chịu

_ Không tới nay tôi ngủ ở đây với em-Phong vừa nói vừa bước tới dón Trinh vào góc tường

_ AnhAnh.. Lm gì zậy hả?-Trinh đỏ mặt.

Phong định hôn cô thì cô đẩy Phong ra nói:

_ Anh say rồi mau kêu người đưa về đi-mặt vẫn đỏ nhưng cô hơn khó chịu vì hiện tại Phong đang say rượu

_ Chỉ cần ở lại thôi thì tôi ko làm gì em- Phong lợi dụng men rượu để uy hiếp Trinh nhưng thật ra cậu chả say vì cậu chỉ uống có một ly rượu vang thôi làm sao say dc chứ.

_ Nhưng anh hứa sẽ ko dc làm gì tôi hết-Trinh

Cũng may là phòng dành cho hai người nên có hai chiếc giường. Phong chả làm gì cả khi Trinh chấp nhận thì cậu đã phi lên giường ngủ rồi nên cô nằng có chút an tâm hơn. Sau khi thay quần áo xong cô cũng lên giường ngủ vì cả hai cũng đã thấm mệt sau khi dự tiệc.

Sáng hôm sau

_ Nè nhóc dậy đi học mau lên-Phong khều tay Trinh

_ U....m.... Mấy giờ rồi-Trinh vẫn còn ngái ngủ.

_ 7h-Phong trả lời ngắn gọn.

Trình bật dậy nhanh như chớp chạy vào VSCN rồi chuẩn bị tập võ. Chuẩn bị xong cô nhìn Phong thì hơn ngạc nhiên:

_ Đồ đầu anh mặc?

_ Gọi người mang đến. -giọng hơn lạnh

_ Ê khoan đã sao anh bình tĩnh qua vậy? -cô thấy Phong chậm rãi mang giày trong khi sắp trễ h học

_ Em nhìn đồng hồ đi-Phong cầm dt mở lên cho Trình xem h

_ Anh..... Anh dám phá giấc ngủ của tôi. -Trình tức giận

_ Nếu ko nói vậy thì con nhóc như em mà chịu dậy à. Thôi đi học đi 6h rồi. -Phong lời Trình đi

Cả hai cùng đi bộ đến trường , Phong thì ngang nhiên đi trc mọi người còn Trình thì phải đi dưới những ánh mắt và lời nói dèm pha của tất cả mọi người. Vừa vào đến cổng Trình định chạy nhanh lên lớp nhưng Phong kéo lại và nói:

_ Bảo nhóc con kia và cả em nữa xuống căng tin cho tôi.

Trình cũng ko biết người Phong nói là ai chỉ gạt đầu đại rồi chạy lên lớp. Vừa vào lớp Trình lạo càng bất ngờ hơn khi thấy Băng Vy ngồi cạnh chỗ mình. Cô đi về chỗ ngồi và cười nói:

_ Ủa mà Vy ngồi ở đây hả?

_ Uhm hôm qua hai có nói mình học cùng nhau-Vy cười đáp rồi lại nhớ ra điều gì đó- A... Hôm qua ngủ có ngon ko bạn? -giọng trêu chọc

_ Ngon gì chứ phải nhường giường cho anh ta, phải sang giường khác ngủ chã quen tí nào- Trình tỏ vẻ khó chịu-à mà anh ta kêu tôi với cậu xuống căng tin đó, cậu xuống đi tôi ko đi đâu.

_ Trái ý hai là ko hay đâu đi thôi -Vy kéo Trình đi

Trong lúc đi xuống căng tin Trình mãi nghĩ ngợi:“Tại sao hôm qua mình ngủ ngon vậy ta? Sao lúc đó ko nhớ Hùng nữa? “. Trình ko hiểu vì sao lại ngủ đc vì từ khi sang TQ cô đã mơ thấy ác mộng và ko ngủ đc. Ngày nào cũng phải nghĩ đến Hùng cô mới ngủ đc (vì Hùng là người yêu cũ cũng là mối tình đầu của cô, khi cô đc học bổng cô đã định ko đi nhưng cô đã phát hiện Hùng ko yêu cô, anh ta đã có người mới và đã lừa gạt tình cảm của cô nên cô quyết định đi học) *biết lm sao đc Trình yêu sâu đậm quá nên vẫn chưa quên đc*

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đau lòng và cả thể xác

Trình vừa đi vào căng tin vừa nghĩ ngợi về Hùng trong lòng cô lúc này là một cảm xúc khó tả, tim cô như bị co thắt lại, cô hận Hùng nhưng cô lại nhớ Hùng, cô yêu Hùng nhiều đến mức khi yếu đuối nhất cô cũng chỉ nghĩ tới Hùng ,nghĩ rằng Hùng đang bên cô, che chở cho cô mặc dù Hùng ko bao h ở cạnh cô. Nhưng cô ko bao h hiểu rằng lúc yếu đuối chính là lúc mạnh mẽ nhất, vì vậy cô vẫn cứ vô tư mà yêu Hùng. Trình bước đi như người mất hồn, đến chỗ Phong hỏi nào cũng ko hay. Phong gọi mãi mà ko trả lời đến khi cậu đến véo má cô mới phản ứng:

_ Á.... đau-Trình xoa xoa má-anh có bị khùng ko hả?

_ Con nhóc như em á đang nghĩ gì mà tôi gọi ko nghe- cậu cốc vào đầu Trình.

_ Á....tôi nghĩ về ai kệ tôi ko cần quan tâm -cô ngồi vào bàn

Phong cũng ngồi cạnh cô với gương mặt ko mấy vui cho lắm. Vy khều Trình nói:

_ Ê này h nghĩ gì mà hai tôi kêu ko nghe vậy?

_ Ko nghĩ gì hết ák-Trình

_ Ik nói nghe ik-Vy lay lay tay Trình

_Về bạn trai đc chưa-giọng hơi khó chịu nhưng cô cố tình nói thật để Phong nghe

_Ồ VN hả? -Vy tò mò

_Ukm-Trình

_Người ta có người yêu rồi đó hai. Zậy mà có người hôm qua nói là bạn gái đồ, phải ko anh Thành- Vy chọc Phong

_Ukm- Thành đồng tình nhưng rồi lại đánh trống lảng- Thôi ăn đi trẻ h học bây h

_ Dạ -Vy ngoan ngoãn ngồi ăn

Ko phải vì Vy nghe lời Thành mà là cả hai cùng nhận đc ánh mắt đầy sát khí của Phong nên một người đánh trống lảng , một người tuân theo. Giờ vào học còn đã đến cả bốn người ai đi đường nấy, về lớp học. Trình và Vy ko biết rằng những hành động cử chỉ của họ đều được rất nhiều cặp mắt ghi lại và ko cặp mắt nào là có thiện cảm.

Reng..... Reng..... Reng

Gờ tan học cũng đến, Trình và Vy dần thân hơn nên Vy muốn về kí túc xá Trình chơi chút rồi về nhà. Trên đường về họ bị một đám học sinh nữ chặn đường , tất cả đều học cùng trường với hai cô. Vy nhận ra hai người trong đám đồng nói:

_A....tưởng ai là hai người

_Sao lại là cô?- Trình nhận ra một trong hai người là Thư Kỳ

_Hai người còn hỏi chúng tôi- Thư Kỳ cười khinh- lẽ ra người hỏi phải là chúng tôi mới phải

_Hai người là cái thá gì mà đeo bám Phong và Thành hả? -Bảo Hân lên tiếng (cô là người thứ hai Vy nhận ra vì bằng tuổi) *giới thiệu sau *

_Ko cần biết chúng tao là gì? Chỉ cần biết cái thứ mặc dây cứ bám theo người ko thích mình - Vy nói móc Hân

_Phải cái loại người mặt dày bị đá mà vẫn cứ bám theo- Trình cố tình móc Kỳ vì cô vốn ghét loại con gái mặt dày

_Tôi đã cảnh cái cô trc rồi mà cô ko nghe thì h đừng trách-Kỳ nói giọng khinh người- lên!!!

Kỳ ra hiệu cho tất cả nhào tới vây quanh Trình, Vy và đánh hai cô. Do cả hai ko có võ với lại quá đông nên hai người bị đánh mà ko đánh trả đc. Khi Trình cảm thấy tuyệt vọng nhất và gần bị ngất đi thì trong đầu cô lại hiện ra hình ảnh của Phong , cô thầm nói-“ Phong anh đâu rồi? “ và rồi trc khi cô ngất vô nghe đc một giọng nói lạnh lùng cất lên: Dừng lại, và rồi cô cũng chìm vào trong cơn hôn mê. Từ xa có hai người chạy lại và một trong hai người cất giọng thất thanh

_Dừng lại- giọng nói lạnh lùng mang đậm sát khí khiến người nghe phải sát thương.

_Các người làm gì zậy hả? -Thành tức giận.

Cũng may là Phong đòi đi theo hai nàng nên cả hai cùng đến kịp lúc cứu hai người.

_Ồ anh Phong- Thư kỳ bất ngờ với thái độ và sự xuất hiện của Phong.

Lúc này tất cả đều chạy về phía sau Kỳ và Hân

_Các người chán sống sao-Phong tức giận tiếng lại chỗ Trình và bế xốc cô lên, Thành cũng bế Vy lên.

_Sao anh bệnh cô ta. Cô ta bị zậy mới đáng . Ai bảo cô ta giết người yêu của em-Thư Kỳ

_Cô ta có lý do còn các người và nhất là cô đó- Thành nặng giọng nhìn Hân

_Tại sao cô đáng đụng đến em gái và người con gái của tôi hả? -Phong nặng giọng

_Hả ? Bằng vy là.....là em gái của Phong - Hân bất ngờ

_Phải đồng thời cũng là người con gái của Lăng Thiên Thành này- Thành nói chắc chắn

_Biến hết cho tôi nếu tôi còn thấy ai động đến họ thì đừng trách tôi nhẫn tâm- Phong lạnh lùng

Nói rồi cả hai cùng đưa hai nàng vào bệnh viện để lại nỗi sợ hãi và một hận thù:

_Huỳnh Ngọc Trình!!! Tôi chưa tha cho cô đâu- Thư Kỳ nắm chặt tay

_Bằng Vy tôi cũng ko tha cho cô - Hân cũng tức giận.

Giới thiệu nhân vật

Diệp Bảo Hân là con gái của tập đoàn Diệp Vân, là tập đoàn có tiếng nhưng ko bằng Lãnh Hân và Lăng thị. Cô thích Thành lâu rồi nhưng ko đc đáp trả nên đâm ra ghen ghét.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Sau khi đc đưa đến bệnh viện thì hai nàng đã đc bác sĩ và mấy cô y tá cấp cứu. Hiện tại họ đã đc đưa vào phòng bệnh cao cấp nằm chờ hồi phục, hai chàng đã cùng nhau ra ngoài mua chút cháo cho hai nàng để khi cả hai tỉnh dậy có cái mà ăn. Trên đường đi về Phong hỏi:

_Mày thật lòng chứ?

_Tao ko hiểu vì sao mình lại nói zậy. Có lẽ tao có chút cảm giác-Thành

_Nếu thích thì coi chừng đó, tao sẽ ko tha nếu mày coi Vy như những cô gái kia- Phong khoát vai Thành

Cả hai cùng vào bệnh viện, Phong bước trước mở cửa phòng bệnh thì thấy hai nàng đã tỉnh, Phong tức giận:

_Là em khiêu khích họ nên mới bị đánh đúng ko- Phong nhìn Vy

_Ko khiêu khích thì họ cũng đánh thôi-Trình nói thản nhiên

_Em nói gì?-Phong ko hiểu

_Họ đã chặn đường cảnh cáo tôi rồi nhưng vì lúc đó tôi ko biết tên anh nên mới xảy ra chuyện này-Trình giải thích

Phong ko trả lời rồi đến giúp Thành lấy cháo ra cho hai nàng. Vy nũng nịu nói :

_Hai ko định trả thù cho em hả?

_Ko là em khiêu khích họ mà-Phong

_Ồ.....thì tại họ chặn đường em trước- Vy chạy lại ôm tay Thành nũng nịu nói-Anh! Anh có trả thù giúp em ko?-Vy cười hiền

Thành đơ vài giây, mặt bết lạnh hơn:

_Anh em ko trả thù thì anh lấy có gì mà giúp

_Đi màđi mà..-Vy lay lay tay Thành nhưng vẫn nhận lại vẻ mặt lạnh lùng của Thành nên quay sang uy hiếp- anh mà ko giúp em em sẽ nói Tiên cho xem

_Em lấy con nhóc đó ra uy hiếp anh à-Thành cười nhẹ

_Ai bảo anh ko chịu giúp. Anh đừng quên Tiên đã dặn anh chăm sóc cho em mà anh để em bị thế này thì anh phải trả thù cho em chứ- Vy trở về giường bệnh

Thành chẳng trả lời chỉ lắc đầu bó tay với Vy. Trình này giờ chẳng hiểu gì :

_Cậu nói gì mà tôi ko hiểu gì hết. Tiên là ai zậy ?

_Sau này cậu sẽ biết -Vy cười tinh nghịch

_Thôi ăn đi cô ở đó mà uy hiếp. Tui ko cho thì cậu ta cũng ko đi đc đâu-Phong đưa cho Vy tô cháo

_Hứ.....hai ko trả thù thì để người ta trả thù cho em chứ ghét hai- Vy đẩy Phong xoay mặt qua hướng khác

_ Thôi đi về mày mai còn phải xin nghỉ học cho hai nhóc này nữa-Phong nói rồi quay đi cùng Thành

Một ngày mới lại đến

Phong cùng chiếc siêu xe đến trường. Vừa vào trường cậu đã gặp Thành:

_ Thế nào rồi? Bọn họ đâu?

_ Tôi đã nói với thầy hiệu trưởng rồi và cung xin cho hai nhóc nghỉ học. Còn về phần họ thì chúng ta cứ xuống căng tin.-Thành nói chắc chắn

Hai chàng cùng nhau đi xuống căng tin. Sau 5' thì tất cả các học sinh có tham gia vào việc hôm qua đều có mặt đầy đủ chỉ thiếu hai người là Thư Kỳ và Bảo Hân. Phong vòng tay trc ngực, chân bắt chéo gác lên bàn, vẻ mặt đầy sát khí, nói lạnh lùng:

_ Đã đến đủ chưa?

_ Còn thiếu hai người là Thư Kỳ và Bảo Hân- Thành ngồi xuống sau khi đi kiểm tra

_ Họ thì cứ để đó. Còn các người -Phong nhìn đám người kia- sau khi họ quay lại thì tôi muốn các người xin lỗi họ còn về hình phạt thì làm vệ sinh trường một tuần và phải lao các thiết bị dụng cụ của trường thật sạch. Tôi sẽ cho người giám sát các người, ai trốn hạ hạnh kiểm

_ Dạ.....-cả bọn cùng đồng thanh

Sau khi đã chắc chắn họ sẽ chấp hành Phong cùng Thành trở về lớp. Còn mấy người kia thì ù rú quay về lớp vì vừa chịu hình phạt nặng (làm vệ cái sinh trường bụi tổ bố luôn).

Sau khi kết thúc buổi học Phong cùng Thành đến bệnh viện. Thành bước trc mở cửa phòng bước vào thì "bụp...." mặt cậu đã hường trọn cái gỏi do Vy ném. Nàng tức giận nói:

_ Hai người sao ko trốn luôn đi đến đây làm gì?

Phong bước vào nhặt cái gỏi lên ném lại chỗ Vy:

_ Em làm gì zậy hả? Tưởng tụi anh sướng lắm sao phải vượt qua mớ hỗn độn để lấy bài cho hai con nhóc này nên mới tới trễ - Phong vừa nói vừa bước tới xoa đầu hai nàng

_ Nè tôi có phải em anh đâu mà xoa đầu ?-Trinh tỏ vẻ khó chịu

_ Thích thì xoa -Phong xoa thêm cái nữa

_ Anh.....-Trinh tức sôi máu

_ Hừ ai cho hai xoa đầu em?- Vy cũng tỏ vẻ khó chịu

_ Zậy để anh xoa là đc- Thành cũng đi lại xoa đầu Vy rồi để thức ăn lên bàn

_ Aaaaaa.....ai cho chứ - Vy đánh dỗi Thành một cái

_ Người ta thương mới xoa rõ chưa nhóc- Phong gỡ đầu Vy

_ Aaaa.....sao hai gỡ đầu em. Hai đánh em là ko thương em rồi.-Vy nhõng nhẽo

_ Ukm người ta thương thì xoa hai đầu có nói thương em -Phong

_ Mày nói gì đó thẳng kia -Thành quay người lại lườm Phong

_ Ghét hai. Giận hai luôn đừng có mà lại gần em-Vy dỗi Phong vì cậu vừa trêu cô với Thành, cũng vừa đánh trống lảng cho việc mặt cô đang dần đỏ

_ Ôi có người đang đỏ mặt kia kia. Thôi mà bảo bối của anh làm sao ko thương cho đc, đúng ko Thành.-Phong vừa dỗ dành Vy vừa trêu Thành

_ Hai này, em giận ko tha cho hai giờ -Vy càng đỏ mặt hơn

Trinh nãy h nhìn cách cư xử thân mật của hai anh em nhà Lãnh Hân mà thấy khó chịu trong lòng. Vừa nghĩ tới cảm giác khó chịu cô lại tự hỏi "sao mình lại khó chịu chứ " lòng cô lại nhớ đến Hùng, nhớ đến những lúc hôn dỗi của cô được Hùng dỗ dành nay đã ko còn. Cô chợt thấy ghen trong lòng, bỗng có một giọng nói vang lên làm cô cảm thấy áp áp hơn:

_ Xem kia có người đang ghen với bảo bối của anh - nhìn thấy vẻ mặt ko vui của Trinh nên chọc

_ Ukm tôi ghen vì h ko có người yêu tôi bên cạnh - Trinh đau đến mất ý thức và cô ko còn biết mình nói gì (cũng vô tình làm ai kia ko vui)

_ Đã ở cạnh tôi thì em ko còn ai khác ngoài tôi cả-Phong nói có chút khó chịu

_ Ai mà ở cạnh anh chứ với tôi chỉ có một người và người đó là Dương Chí Hùng ko phải anh -Trinh bực tức đành lấy tên phụ tình làm bia đỡ *thật ra trong lòng cũng đau lắm*

_ Zậy thì cậu ta chết chắc rồi- Thành cảnh cáo

_ Tại sao chứ?- Trinh khó hiểu

_ Trước h Phong ca muốn gì là phải có được nên xong đời cậu ta rồi-Vy cũng giải thích

_ Anh định làm gì chứ ?- Trinh hốt hoảng hỏi Phong

Phong Cười lạnh bỏ ra ngoài để lại Trinh với mớ lo lắng, còn hai người kia cũng tội cho Hùng

*** Xin lỗi mấy bạn nhiều tại hai ba ngày nay tác giả bệnh nên ko ra chương mới đc thông cảm cho tác giả nha với lại chương này cũng ko hay lắm mong mấy bạn bỏ qua. Ngày mai tác giả cố viết hay hơn rồi ra sớm ****

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Về nhà ở chung

Buổi chiều buông xuống, Phong lại quay vào. Vy ngây thơ hỏi:

_ Hai đi đâu nãy h zậy?

_ Hóng mát, sẵn tiện điều tra thông tin của cái tên kia- Phong thần nhiên đi đến giường Trinh và ngồi xuống

_ Cái gì ? Anh ko đc động tới Hùng nếu ko tôi ko tha cho anh đâu- Trinh hốt hoảng

Phong ko trả lời chỉ cười lạnh làm nổi sợ trong lòng Trinh càng tăng. Vy chen vào phá tan nỗi sợ ấy

_ Hai cho Trinh về nhà ở chung với mình nha- Vy ngây thơ

_ Ko tôi ko ở. Ai cho cậu tùy ý quyết.định zậy hả? - Trinh

_ Ko ở cũng phải ở? -Phong nói thần nhiên

_ Hứchân và người là của tôi Anh bắt tôi đi đc sao? -Trinh lên giọng

_ Dương nhiên..... vì bộ đầm mà cô mặc đi dự tiệc trị giá 30000 tệ tương đương 100 triệu tiền Việt cô đã nợ tôi nên phải về nhà làm ô sin cho tôi- Phong

_ Cái gì chứ? 1.....1.....100 triệu á- Trinh hốt hoảng- Mà ko phải Anh tự mua cho tôi sao?

_ Cô là gì mà tôi phải mua cho cô hả? -Phong kẻ sát mặt Trinh

Trinh nhìn thẳng vào khuôn mặt điển trai kia tức nói ko nên lời, 3s sau cô bắt đầu nhìn kĩ khuôn mặt điển trai ấy . Cô đã bị đơ ra bởi cái sóng mũi cao dọc dừa, đôi mắt sắc bén hốt hồn người, kết hợp với nước da trắng và những đường nét góc cạnh trên khuôn mặt Phong, nhất thời làm cô quên đi mọi thứ và quên cả người mà cô yêu. Hôn cô như đang lạc vào thế giới sắc đẹp bỗng có một giọng nói cất lên làm cô như rớt xuống vực thẳm

_ Nhìn đủ rồi đó, bảo mồn nhan sắc tôi hết rồi- Phong

Trinh lấy lại chính mình:

_ Cái đồ xấu xí như Anh ai cần. Với tôi chỉ có Hùng và thần tượng của tôi mới đẹp thôi

_ Cậu ta mà so đc với tôi sao ?-Phong cười lạnh - Em sẽ phải đổi ý sớm thôi

_ Hứ..... đồ điên còn lâu mới đổi ý (tiếng Việt nha vì đi qua TQ học phải nói tiếng Trung nên h cô nàng chửi z cho ai kia ko biết ấy mà) -Trinh

_Em nói gì đó ?- Phong ko hiểu

_Nói gì kệ tôi- Trinh tỏ vẻ thờ ơ

Chấm dứt cuộc tranh cãi thì bọn họ thu xếp đồ và cùng về nhà của Phong. Chiếc xe dừng trc ngôi biệt thự lớn, cả bọn cùng bước xuống xe. Vy nói:

_Sao là ở đây?

_Muốn ở cùng ông bà Lãnh Hân thì trở lên xe Anh đưa đi- Phong mở cửa xe

_Ko ko em muốn ở đây với hai hihi.... -Vy chạy lại đóng cửa xe rồi ôm tay Phong

Phong xoa đầu cô em trẻ con của mình rồi cùng cả bọn vào nhà. Vừa bước vào căn biệt thự Trinh hơi choáng bởi vẻ đẹp của nó. Các đồ nội thất bên trong đc trang trí theo phong cách giản dị nhưng đậm chất hoàng gia. Cô chưa hết bàng hoàng thì bị Phong nắm tay kéo cô đi lên lầu:

_Nè anh kéo tôi đi đâu zậy

Phong ko trả lời và cứ kéo cô đi rồi cậu mở cửa một căn phòng, lôi Trinh vào bên trong nói:

_Phòng của em

_Của tôi sao?- Trinh hơi ngạc nhiên vì nội thất bên trong phải nói là rất đẹp và còn rộng nữa chứ

_Đổi diện là phòng tôi còn của Vy và Thành ở dưới lầu Trinh bước ra ngoài cửa để xác định lại phòng Phong rồi quay sang phải thì thấy hai phòng khác, cô thắc mắc:

_Hai phòng kia là của ai?

_Một phòng là phòng luyện tập còn phòng kia thì sau này sẽ biết- Phong nói rồi đi về phòng mình

Trinh cũng chẳng quan tâm gì nấy nên đi vào trong đóng cửa phòng lại rồi đi VSCN. Vừa bước ra khỏi nhà vệ sinh, cô vừa định đi nghỉ ngơi một chút thì có người gõ cửa nên đi ra mở cửa:

_Có chuyện gì ko? -Trinh cũng có chút bất ngờ vì người gõ cửa là Phong

_Có muốn đi ăn ko? Nếu đi thì chuẩn bị đi rồi xuống dưới nhà- Phong nói rồi đi xuống dưới nhà mà ko cần câu trả lời vì câu chắc chắn rằng Trinh sẽ đi vì cũng đến h cơm chiều rồi

Phong thì với quần jean đen, áo thun trắng có chữ màu đen kèm theo là áo khoác ko tay màu đen và giày đen. Vy thì với váy trắng xoè ngắn qua đầu gối, áo thun hồng phấn kèm theo cái túi sách hàng hiệu màu hồng phấn lùn và đi giày trắng có độn gót. Thành với quần jean đen ,áo thun trắng tron kèm theo áo khoác trắng và đi giày trắng. Thành và Vy vừa xuất hiện thì Trinh cũng vừa đi xuống. Cô thì cũng quần jean đen, áo thun đen ngắn tới lưng quần có chữ TFBoys màu trắng và đi giày đen.

Cả bọn cùng đi ra xe và đi đến một nhà hàng lớn. Chiếc xe dừng trc một nhà hàng lớn ở gần trung tâm thành phố. Bọn họ cùng vào trong và đi lên tầng 1, họ đi đến một cái bàn đc đặt ở gần sát tầm kính trong suốt để khách có thể nhìn thấy cảnh vật của thành phố. Trinh hết sức thích thú với những cảnh đẹp mà cô đc nhìn thấy vì ở VN cô chỉ có học chứ chưa từng đc đi đâu bởi nhà cô cũng ko khá giả mấy, còn việc đi thi hát đc học bổng là do cô đc một người cô của mình ủng hộ và đăng kí đi thi chứ gia đình thì ko

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Bối rối và đau lòng

Vừa ngồi thì một cô nhân viên đi đến:

_Kính chào quý khách ạ. Mời quý khách gọi món ạ -cô nhân viên đưa cho họ cái menu

Vy nhanh chóng chớp lấy cái menu và gọi món còn Trinh vẫn mãi ngắm cảnh mà ko biết Vy gọi món từ lúc nào rồi. Phong nãy h vẫn im lặng và trầm ngâm suy nghĩ:“Cậu ta là ai mà khiến người con gái này yêu đến zậy chứ? Trc h ko một cô gái nào mà ko gục ngã trc Thanh Phong này chỉ có nhóc. Tôi thật sự rất muốn xem cậu là ai rồi nhưng đợi tôi đánh gục cô nhóc này đã” mắt cậu nhìn chằm chằm vào Trinh rồi lại cười gian. Vy chợt gọi Trinh:

_Ê kể tui nghe chuyện của mày với Hùng đi. Bộ anh ta đẹp lắm hả? Sao mà mày chỉ thích mình anh ta zậy?

_Hùng là người rất tốt. Anh ấy rất đẹp trai và khi cười trong rất đẹp. Hai đứa tao quên nhau từ lúc học lớp 10 và quen được 3 năm và h thì phải xa nhau rồi-Trinh nói như muốn khóc

Cô cố kiềm chế cảm xúc lại để không khóc nhưng cái cảm giác này làm cô quá khó chịu và rồi một giọt hai giọt đã lăn dài trên má cô. Lúc này cô như đang tâm sự với Vy mà ko còn nhớ rằng ai đang ở cạnh cô nữa vì nhớ, nhớ rất nhiều, đau khi phải rời xa và cái mà làm cô khó chịu nhất là tâm cô vẫn còn hình ảnh của Hùng. Vy thấy vậy liền lấy giấy cho Trinh, lúc này tất cả đều ko biết cô khóc vì cái gì chỉ nghĩ đó là yêu xa. Vy nói lời an ủi:

_Thôi nín ỉk mà. Học xong thì về rồi lại gặp nhau thôi mà há! -cô cười an ủi

_Tao đi vào nhà vệ sinh cái-Trinh nói rồi đi thẳng vào WC

Đứng trc gương cô tự hỏi:"sao lúc đó lại zậy chứ? Sao tự nhiên lại đi nói ra những lời nói đó để rồi khóc chứ? Trinh ơi ! Mày đúng là ngốc mà", trong cô đang tự trách mình thì cô đau biết bên ngoài có người cũng đang tự hỏi mình:" sao mình lại thấy nhói chứ? Chỉ trừu chọc cô ta thôi mà, điên thật!". Trinh cũng vừa từ trong đi ra và thức ăn cũng đã mang lên. Cả bọn cùng ngồi ăn với ko khí cũng ko mấy yên lặng bởi Vy cứ đòi này đòi kia, nhiều đến mức những người xung quanh tưởng họ là tình nhân cũng có người tưởng Thành là anh trai Vy. Còn Phong chẳng nói gì chỉ ngồi ăn, lâu lại nhìn Trinh rồi phì cười với cách ăn quá đòi tự nhiên của Trinh.

Sau khi ăn xong, cả bọn cùng trở về ngôi biệt thự. Vy cứ nặng nề đòi đi chơi nên khi về nhà Thành đã đưa cô đi chơi còn Phong và Trinh thì ở nhà. Vừa bước vào nhà Trinh định đi lên phòng thì Phong ngăn cô lại:

_Đi lấy nước cho tôi

_Anh ko để mai rồi bắt tôi làm việc đc sao? -Trinh khó chịu

_Ko tôi thích h nào thì làm h nấy -Phong lên mặt

Trinh ngậm ngùi làm theo. Cô mở tủ lạnh lấy chai nước đem lên thì thấy Phong đang ngồi tên ghế sofa xem TV, cô đi lại đưa chai nước cho Phong thì bị kéo ngã vào lòng cậu. Cô hốt hoảng la lối :

_Anh làm gì zậy buông tôi ra

_Im lặng ! Em còn la lối thì tôi ko chắc em sẽ an toàn đâu-Phong đe dọa

Trinh ngây lập tức im lặng chẳng dám nói lời nào. Lúc này hai con tim đang đập loạn nhịp, hai đôi mắt nhìn nhau ko rời, Phong nói:

_Em còn nghĩ mình là của cậu ta sao?

_Anh nói gì zậy chứ bỏ tôi ra- Trinh vừa khó chịu vừa ngượng đến đỏ cả mặt

_Tôi nói h em là của tôi- Phong xiết chặt cô hơn

_Tôi xin anh bỏ tôi ra đi - Trinh nói như muốn khóc

Phong buông Trinh ra và để cô chạy lên phòng. Lúc này cả hai đều bối rối, Phong thì chẳng hiểu tại sao mình lại muốn chiếm đoạt Trinh đến zậy, thật ra cậu đang muốn Trinh là của cậu như những lời cậu đã trêu đùa hay cậu thật sự đã yêu Trinh và thấy đau khi biết cô ấy yêu người khác nên nảy sinh muốn chiếm đoạt. Trinh còn đau hơn thế vì cô đã xác định mình chỉ yêu Hùng nhưng cô lại có thứ cảm giác khác khi ở cạnh Phong, cô ko biết nên hỏi hận khi sang đây hay là nên vui mừng khi có người đang thích mình mặc dù đó cũng chỉ là trêu đùa. Trinh đã khóc ,khóc rất nhiều và khó chịu với cái cảm xúc rối loạn trong tim mình và lúc này cô cần người ở cạnh mình nhưng lại càng rối hơn khi trong đầu lại hiện ra hai hình ảnh của hai người mà ko phải một như trc.

Vài phút sau ,Thành và Vy cũng đi về. Vy chạy lại chỗ hai mình và riu rít nói:

_Hai oi vui quá đi .Mà nếu coa hai vui hơn nhiều đấy- Vy nói rồi chợt nhận ra sắc mặt của anh mình rất lạ- anh sao zây?

_Ko có gì lo đi nghĩ ngơi sớm đi mai còn đi học- Phong nói rồi cũng đi lên phòng

Vy cũng chẳng bận tâm gì mấy nên cũng đi về phòng ngủ. Thành nãy h nhìn thấy tất cả những thái độ và cử chỉ của Phong, cậu thầm nói:_ Cậu thật sự đã yêu rồi- Thành thở dài than thở cho cậu bạn thân của mình đã sa vài lưới tình mà ko hay(ông cũng z thời mà còn than thở dùm người ta nữa, tự lo cho mình đu ông hai oi)

Chương 12: chọc tức ai kia

Một ngày mới nữa lại đến, Phong bước ra khỏi phòng và đến gõ cửa phòng Trinh ' cộc.....cộc.....cộc'

_Nè nhóc! Dậy chưa hả? Trễ h học rồi

Trinh cựa người lười biếng nói:

_Anh đừng có phá tôi. Tôi ko dễ bị anh lừa lần nữa đâu

_Ko tin cứ việc xem đồng hồ. Tôi đi học trc đây-Phong

Trinh với tay lấy chiếc đt thoải mở ra xem thì đã 6h 45'. Cô hốt hoảng la lên:

_Aaaaa..... Trễ mất rồi -Trinh bước xuống giường rồi chạy đi làm VSCN

Sau 15' Trinh đã hoàn tất việc thay quần Áo và soạn tập vở, cô nhanh chóng chạy xuống nhà nhưng vừa mở cửa ra cô đã giật mình đến xém ngã

_ Trời anh làm tôi hết hồn(tiếng Việt)

_ Em nói gì thế?- Phong

_ Anh đứng đây chi zậy làm tôi giật mình- Trinh trách móc

_ Đi thôi nói nhiều quá- Phong tỏ vẻ khó chịu để ko phải lí giải cho việc đứng chờ

Phong và Trinh vừa xuống thì Thành và Vy cũng đi từ trong phòng mình ra. Cả đám cùng đến trường, vừa vào trường họ lập tức trở thành trung tâm của mọi ánh nhìn, nhất là Trinh và Vy vì họ đang nhận rất nhiều ánh mắt ghen ghét của mấy bn và mấy bà chị khoá trên. Chẳng ai nói chuyện vs ai chỉ im lặng và đi lên lớp. Các tiết học nhanh chóng bắt đầu và cũng nhanh chóng kết thúc, giờ ra chơi cũng đã đến, Trinh nhanh chóng thu dọn tập vở rồi cùng Vy đi xuống căng tin ăn vì sáng giờ chưa có cái gì vào bụng cả.

Vừa vào tới căn tin, cả hai đã nhanh chóng bắt gặp đc Phong đang đi cùng một cô gái và hai người còn rất thân mật nữa . Cả hai cùng ngạc nhiên và Vy ngay lập tức kéo Trinh lại chỗ Phong hỏi :

_ Anh Phong cô ta là ai zậy? - Vy tỏ vẻ tức giận

_ Là Nguyệt Anh, bạn cấp 2 và hiện tại là bạn gái anh-Phong nói thản nhiên

_Zậy còn Trinh thì sao?- Vy tức giận

_Ê mày đừng nói bậy chứ? -Trinh hơi bất ngờ với câu nói của Vy cô còn nghĩ Vy cũng lấy mình ra đùa như đùa với cô lúc trc nhưng ko ngờ lại là mình

_Cô ta là người hầu! -Phong nói như đang phán tội tử hình cho Trinh

_ Hai người nói gì em ko hiểu gì cả? - N. Anh nãy h mới lên tiếng

_Em ko cần bận tâm đâu. Chỉ cần biết cô ta là người hầu của anh là đc-Phong nói rồi đưa ánh mắt khinh người nhìn Trinh. Cô gái kia cũng nhìn theo.

Trinh bỏ đi, Vy tức giận thật sự với Phong:

_Sao hai cứ làm zậy với Trinh hả? Hai đừng làm em ghét hai nếu cứ làm zậy với bạn thân của em- Vy chạy theo Trinh, miệng ko ngừng kêu- Trinh.....
Trinh.....

Sau khi chạy ra khỏi căng tin Trinh mới dừng lại, Vy cũng mới vừa chạy tới:

_Mày chạy đi làm gì?

_Nhục muốn chết tự nhiên anh mày nói tao là người hầu của anh ta trc mặt người khác như zậy bảo sao ko nhục. Tao ghét anh ta-Trinh vừa tức vừa nhục

_Haizz.... Mày cứ làm zậy thì người ta tưởng mày thích người ta đó- Vy chống tay ngay hông

_Thôi ko ăn nữa đi lên-Trinh định đi lên thì có một lực khác kéo cô đi-nè.....mày đừng bắt tao vào đó mà..... (tiếng Việt)

Vy ko hiểu Trinh nói gì cứ kéo cô vào và kéo đến bàn hai mình. Phong nhìn thấy, cười khinh một cái rồi nói:

_ Cô đi mua com cho chúng tôi đi

Trinh chẳng nói gì chỉ đi với bộ mặt khổ sở. Vy chạy theo:

_ Tao đi với

Lúc sau hai người hai tay hai đĩa com đi lại. Phong chưa vừa ý nói:

_ Nước

Trinh lại quay đi nhưng lần này cô ko cho Vy đi cùng và bảo:

_ Để tao đi cho, ăn đi

Vy đành ngồi ăn. Đợi khi Trinh vừa mua nước đem lại thì N. Anh nói:

_ Ngày mai tối mọi người đến dự sinh nhật tôi nhé- cô tỏ vẻ thân thiện

_ Được thôi- hai anh em đồng thanh nhưng Trinh ko trả lời nên Vy kêu tay cô- mày có đi ko

_ Có phiền lắm ko- Trinh dọ ý N. Anh

_ Ko đâu chỉ là đến góp vui thôi nên ko sao đâu- N. Anh cười tươi

Trinh cũng cười đáp rồi ăn. Sau khi ăn xong Trinh nhanh chóng đi lên trc để, Vy cũng nhanh chóng đi theo sau. Lúc này chỉ còn lại Phong và N. Anh ở trong căn tin, Phong buông N. Anh ra và ko còn thân mật nữa. N. Anh cười nói:

_ Là cô ấy à. Cũng ko tệ đâu nhưng câu có quá ác với cô ấy ko?

_ Ko đâu chỉ là đùa thôi- Phong cười đáp

_ Nhưng cậu có chắc điều này ko? Nếu cô ấy ko thích cậu thì sao? - N. Anh

_ Sẽ thích vì ko có thứ gì mà Thanh Phong này muốn mà ko có- Phong cười đắc ý

Cả hai cùng cười rồi đi lên lớp. Hai người cũng ko hề biết điều mà họ đang làm đã đcmootj người ggi nhận và đang căm ghét N. Anh.

Tại lớp Trinh ko tài nào học đc bởi cảm giác hiện h trong lòng cô rất khó tả. Cô ko hiểu mình bị gì, cứ cảm thấy khó chịu mà ko thể xác định đc, cô bỗng nhớ đến Hùng và muốn ở cạnh Hùng. Trinh vừa nhói đau vì nhớ Hùng vừa khó chịu với cái cảm xúc khó tả trong đầu và cố tiếp tục học để ko bận tâm đến cảm xúc đó nữa.

* giới thiệu nhá*

Du Nguyệt Ánh bằng tuổi Phong là người bạn thân thứ hai của Phong kể từ khi học cùng lớp ở cấp 2 và khi học xong lớp 10 cô đã đc gia đình cho đi du học ở Mỹ hai năm và h trở lại làm bạn như trc. Cô cũng là con gái nuôi của Lãnh gia do cô đã giúp đỡ bà Lãnh(mẹ Phong) nhiều lần trong khi đi mua hàng ở siêu thị và bà thấy mến cô nên đã nhận cô làm con gái nuôi. Phong cũng biết chuyện đó, N. Anh cũng là cô công chúa duy nhất của tập đoàn Du Thiên, là tập đoàn đứng thứ ba sau Lãnh Hàn và Lăng thị. Hiện tại mối quan hệ giữa Phong và cô chưa rõ là cô có thật yêu Phong hay ko hay là đang giả vờ cho ai kia thấy và ghen tức.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Sau khi tan học, cả bọn cùng trở về nhà, vừa bước vào nhà Phong ra lệnh:

_ Đi nấu com đi

_ Anh nói ai vậy? - Vy ngạc nhiên

_Nghĩ xem -Phong tiến lại sô pha và ngồi xuống

_ Cái gì? Tôi đi nấu á- Trinh hoảng hốt

_ Nhanh đi. Tôi đói rồi- Phong tỏ vẻ khó chịu

Trinh kéo Vy đi vào nhà bếp với bộ mặt khó coi khiến cô khó hiểu hỏi:

_Mày kéo tao vào đây chi vậy?

_Tao.....tao ko biết nấu ăn-Trinh lo lắng

_Hả sao mà ko nói sớm-Vy bày ra vẻ mặt lo lắng- hay để tao đi nói hai nha

_Được ko? Tao chỉ sợ anh mày lại bắt tao nấu cho bằng đc-Trinh nghi hoặc

Vy cười nhẹ đi ra và tiến lại gần Phong nói:

_Hai ơi Trinh ko biết nấu hay Hai dẫn đi ra ra ngoài ăn đi

_Kêu cô ta cứ nấu như ở VN là được-Phong vẫn điềm đạm

_Tôi thật ko biết nấu nếu có kêu giúp thì giúp được chứ tôi ko biết nấu -Trinh ủ rũ tiến lại chỗ Vy

_.....-Phong chẳng nói gì, đứng zậy đi thẳng ra ngoài nhưng ko thấy hai cô đi theo thì lên tiếng-ko muốn ăn thì cứ ở đó mà nhìn

_A.....hay quá-Vy vui mừng-Mày đi ra trước đi tao đi kêu anh Thành rồi ra sau

_ukm nhanh nha-Trinh cũng vui mừng ko kém chạy ra xe

_Vui lắm sao? -Phong kêu ngạo

_Ừm vui chứ. Cám ơn anh- Trinh cười tươi

_Tôi chỉ là sợ cái bếp bị cô làm rối tung lên thôi -Phong mở cửa bước vào. Trinh cũng mở cửa bước vào

_Mà mọi người đều ko biết nấu ăn sao ko thuê người hầu-trinh tò mò

Vy vừa mở cửa bước vào thì nghe đc nên trả lời:

_Có nhưng chỉ có khâu dọn dẹp thôi còn phần nấu ăn thì có một người khác nhưng hiện tại ko ở đây

Trinh gật gù đầu như hiểu được ý Vy nói. Chiếc xe dần lảng bánh và dừng trước một nhà hàng lớn, cả bọn cùng vào trong và gọi món ăn. Chẳng ai nói chuyện với ai, một lúc sau Vy chợt lên tiếng:

_Hai cái người lúc sáng là bạn như thế nào với hai vậy?

_Khá thân nhưng giờ là người yêu -Phong nói mà mắt ko rời khỏi Trinh như đang khiêu khích

Vy cũng chẳng hỏi thêm gì nhưng mặt cô có một biểu cảm khó chịu.Phong bắt được vẻ mặt đó mà trêu chọc cô em mình:

_Sao em cứ thích lo chuyện của người khác mà ko lo cho mà ko lo mình đi. Hình như có người đang đợi em đó-Phong đưa đôi mắt mờ ám nhìn Thành

_Mày nhìn tao làm gì? -Hành tỏ vẻ bình tĩnh để che đi sự tức giận lẫn ngại ngùng của mình. Phong thì dặt ý cười

_Hai nói bậy bạ ai mà thích em chứ? -Vy vẻ buồn khi ai kia cứ mãi im lặng _Một kẻ đào hoa nhưng thích em mà ko nói-Phong cố gợi ý người đó cho Vy rồi lại cười gian tà

_Bỏ đi hai người đó ko nói thì hai nói làm gì? -Vy cố ý trách móc ai kia

Phong biết rõ em mình nói ai và cũng biết rõ cô em biết mình đang chỉ ai nên dặt ý cười gian.Trinh cũng chẳng quan tâm vì điều cô quan tâm hiện tại là cô đang rất nhớ Hùng nhưng cô lại thấy khó hiểu vì trong lòng lại khó chịu khi nhớ tới những cử chỉ hành động thân mật của Phong và N. Anh. Sau khi ăn xong họ lại trở về nhà, vừa vào nhà Trinh đã bị Vy lôi vào phòng mình. Trinh khó hiểu hỏi Vy:

_Mày kéo tao vào phòng mày làm gì?

_Haha.... Đợi chút-Vy cười ranh ma rồi lôi một đồng váy từ trong tủ ra- thử hết cho tao

_Hả.....cái gì.....mà nghi sao vậy tao ko mặc đâu-Trinh hoảng hốt

_Mặc đi nếu ko ngày mai lấy đồ đâu mà mặc-Vy

_Có cái kia được rồi-Trinh nhất quyết từ chối

_Cái đó cũ rồi.... Nè mấy cái này tao mua mà chưa có mặc mày đi thử đi rồi tao tặng mày luôn đó- Vy lựa ra vài cái váy trong đồng váy đưa Trinh rồi đưa cho Trinh một cái trong số đó -nè cái này đi, mau đi

_Thôi mà.....ơ..... -Trinh cố ko chịu nhưng vẫn bị Vy lôi vào nhà vệ sinh thay đồ.

Sau một lúc Trinh bước ra với chiếc váy trên người (cái váy sẽ miêu tả trong buổi tiệc), Vy hài lòng cười tít mắt :

_Đẹp mà, quyết định vậy đi mai mặc cái này

_Thôi..... -Trinh nhăn nhó như bị bắt mặt cực hình

Cô quay vào thay ra rồi cầm váy về phòng, cô nghĩ thôi kệ dù gì cũng dự tiệc sang trọng nên cô chịu mặc. Vừa về đến cửa phòng, cô đưa tay mở cửa thì bị một cánh tay khác đặt lên tay cô ngăn lại. Trinh giật mình rút tay lại, quay lại xem ai :

_Anh làm gì vậy?

_Cầm gì đấy? -Phong

_Váy, muốn ko tôi cho nè! -Trinh đưa váy cho Phong

_Ko cần nhưng nếu cho người cầm thì tôi nhận-Phong xoay người chặn hai tay lên tường giam Trinh lại

_Anh.....định.....làm gì chứ-Trinh đỏ mặt, nói lắp bắp

_Ko làm gì cả? - Phong cười gian

_Vậy tránh ra....tôi vào phòng- cô ngượng ngùng nói rồi hất một tay của Phong ra đi vào phòng nhưng Phong nhanh chóng kéo cô lại và ôm vào lòng - anh buông ra làm gì vậy hả? -Trinh vùng vẫy

_Em nhất định phải là của tôi-Phong siết chặt cô hơn

_Anh có bị khùng ko hả ? Anh có bạn gái rồi đó, bỏ ra-Trinh khó chịu

_Thì đã sao? Trước giờ điều mà Thanh Phong này muốn có là có - Phong dứt câu rồi buông Trinh ra

Trinh đi vào phòng với vẻ khó chịu nhưng mặt lại đỏ như gấc, thầm trách:“Phong chết tiệt, sao cứ thích trêu tôi vậy chứ, trời ơi” cô bay lên giường úp mặt xuống giường tay chân cứ vùng vẫy đập xuống như trúc giã rồi dần chìm vào giấc ngủ

*** Chương sau sẽ đi thẳng vào bữa tiệc sinh nhật nha vì chẳng có gì diễn ra ngoài việc đi học và về nhà***

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: gặp lại tình yêu

Tại một nhà hàng lớn nổi tiếng đang diễn ra một bữa tiệc sinh nhật long trọng. Phía cánh cửa liên tục mở để đón khách, nhân vật chính của bữa tiệc đang mặc trên người chiếc váy màu đen ngắn qua đầu gối, ôm sát người lộ rõ những đường cong quyết rũ tay dài và được may lệch sang hai bên và phần trên được may thêm lớp ren mỏng tôn lên sự quý phái, sang trọng. Kết hợp với tóc được uốn bóng bệ càng thêm sức quyến rũ. Đó ko ai khác ngoài N. Anh, cô đang đứng nói chuyện cùng với vài người bạn thì cánh cửa lại mở ra nhưng lại có sức cuốn hút nào đó khiến cô quay lại.

Phong và Thành cùng bước vào khiến ko chỉ riêng N. Anh mà tất cả mọi người phải chú ý. Phong diện lên người một bộ vest đen trên chiếc áo sơ mi trắng được mở vài nút áo đầu, tóc được vuốt ngược về phía sau càng tôn lên vẻ lịch lãm và đầy sức cuốn hút. Thành thì cũng như Phong nhưng lại với chiếc áo sơ mi xanh đậm cũng được mở vài nút trên đầu, tóc được chải gọn cũng tôn lên sự lịch lãm và sức cuốn hút ko kém Phong. N. Anh mỉm cười rồi nói vài câu gì đó với vài người kẻ bên rồi đến bàn lấy hai ly rượu vang đỏ và đi đến chỗ Phong và Thành đưa cho họ cười nói:

_Cảm ơn đã đến tham dự

_Chúc mừng- cả hai cùng đáp, Phong thì cười còn Thành chỉ mỉm thôi

_Hai nàng đâu rồi-N. Anh thắc mắc

_Họ đến sau-Phong

_Sao thế? Bộ họ có chuyện gì à? -N. Anh

_Ko biết, họ đi ra ngoài trước rồi bảo sẽ đến sau nên chúng tôi đi trước- Thành

Vừa dứt lời thì cánh cửa lại mở ra, tiếng cửa mở lần này ko hiểu sao lại thu hút tất cả mọi người đều quay lại nhìn. Trinh và Vy bước vào làm cho tất cả đều ngạc nhiên, Trinh với chiếc váy trắng xoè ngắn tới đầu gối được phủ lên trên mặc vài một lớp ren hình những chiếc hoa dính vào nhau làm cho chiếc váy rũ nhẹ hơn, tay dài cũng được may bằng ren cùng loại với ren áo và được may lệch sang hai bên để lộ đôi vai trắng mịn càng tôn lên vẻ thủy mị và dịu dàng. Cô được make up đậm hơn một chút so với lúc đi dự tiệc với Phong nhưng vẫn giữ được nét ngây thơ của tuổi 19,tóc được uốn thành loạn và chia làm hai để hai bên vai, phía trên còn cài một chiếc băng ròn nhỏ để tạo điểm nhấn cho tóc càng tôn lên được vẻ đáng yêu, dịu dàng. Vy với chiếc váy xanh da trời cũng được may xoè ngắn và có ren như áo của Trinh nhưng phần tay thì là dây cũng lệch sang hai vai và được may thêm một miếng ren dính trên dây trả dài theo cổ áo vòng luôn tay còn lại nhưng được may dừng lại lệch sang trái một chút nơi được gắn thêm một cái nơ để tạo điểm nhấn cho áo,Vy cũng được uốn phần đuôi, tóc mái uốn cúp vào càng tôn lên vẻ tiểu thư của cô hơi. Trong cả hai như hai nàng công chúa lạc vào một bữa tiệc của một dân thường vậy. Tất cả đều ngạc nhiên và bất ngờ vì họ ko nghĩ có người vừa đẹp vừa dịu dàng và ko kém phần sang trọng như vậy. Cả hai thậm chí còn nổi bật hơn cả nhân vật chính hôm nay. Phong và Thành này giờ vẫn chưa hoàn hồn tỉnh lại trước hai nhan sắc ko quá đẹp cũng ko quá xấu mà mình gặp hàng ngày lại có thể gây sức cuốn hút hơn cả chính mình. N. Anh cũng hết sức bất ngờ nhưng cô vẫn giữ được lí trí và nhìn hai người đang đứng cạnh mình thì bật cười nói :

_Hai người bị làm sao thế? Đây là lần đầu tiên tôi thấy hai người bị đánh gục trước nhan sắc của hai cô gái đó-cô châm chọc

Phong và Thành như bị lời nói châm chọc ấy mà thức tỉnh và tỏ vẻ kêu ngạo để che đi thái độ lúc nãy của mình:

_Tôi mà dễ bị đánh gục vậy sao? Vậy đâu đáng là Lãnh Hân Thanh Phong đào hoa sát gái nữa chứ

N. Anh chỉ gật gật đầu và cười. Vy và Trinh từ xa đi lại chỗ Phong. Vy vui vẻ nói:

_Chúc mừng sinh nhật

_Cảm ơn em-N. Anh cười đáp

_Sinh nhật vui vẻ-Trinh cũng cười nhẹ

_Cảm ơn -N. Anh

_Hai người định là nhân vật chính hôm nay à- Phong nhìn hai nàng

_Em chỉ đang thể hiện tài năng của mình thôi-Vy

_Tài năng ?-Thành khó hiểu

_Chẳng phải em có gu thẩm mỹ cao sao? Làm cho cái hai người ngạc nhiên và đứng người ra thì quá giỏi rồi-Vy tỏ vẻ kêu ngạo

Phong và Thành bị nói trúng tim đen nên ko còn trả lời được nữa, N. Anh đứng kế bên chỉ biết cười. Vy và Trinh cùng lại chiếc bàn dài đã được trưng bày các món ăn thức uống để lấy nước ép thì gặp một chàng trai. Trinh và Vy đều chết đứng với gương mặt điển trai với nước da ngăm cùng với nụ cười tươi sáng đầy sức cuốn hút. N. Anh chợt nhìn thấy và nói với hai người bên cạnh:

_ Hai cậu qua bên kia tôi giới thiệu một người

Cả ba cùng đến chỗ hai nàng. N. Anh đi về phía người kia nói:

_Đây là Dương Chí Hùng, là bạn do một lần cùng chú đi công tác và cậu ấy là cháu của đối tác

_Thì ra là cậu - Phong tỏ vẻ lạnh nhạt châu mày nhìn Hùng như muốn nhìn rõ hơn về ngoài cậu

_Xin chào hân hạnh được làm quen- Hùng lịch sự - nhưng.....cậu biết tôi?

Phong chẳng trả lời chỉ cười lạnh rồi quay mặt sang hướng khác để che đi sự khó chịu trong người. Vy này giờ bị đưa đi hết bất ngờ này đến bất ngờ khác mà chưa biết đó là như thế nào

_Là anh ta sao? -Vy hỏi Trinh

_Ồ..... Ủm- Trinh vừa bất ngờ vừa ngượng

_ Chào em, em vẫn khỏe? -Hùng nhìn Trinh tỏ vẻ âu yếm

_ Em vẫn khỏe- Trinh cười đáp, mặt cô bắt đầu nóng lên và cô ko biết lí do vì sao lại vậy. Cảm xúc trong cô thật khó tả - em xin phép một chút- cô quay đi về hướng WC

Thành nãy giờ vẫn im lặng nhưng cậu biết thái độ của hai người kia là như thế nào và phản ứng của Phong là đang ghen nên cố ý giải đáp thắc mắc của N. Anh nãy giờ vẫn ko hiểu phản ứng đó của Phong.

_ Cậu là bạn trai của Trinh

_ ừkm phải -Hùng bất ngờ - sao cậu biết?

_ Cô ta luôn nhắc về cậu khi anh chàng này chọc ghẹo cô ta-Thành vỗ vai Phong

Hùng ko trả lời chỉ gật gật đầu như hiểu được ý của người kia rồi cười nhẹ. N. Anh của ngx ngạc nhiên khi biết được sự việc

_ Cậu có bạn gái sao ko nói chị biết?

_ Tại lúc đó Trinh bỏ đi và ko nói cho em biết ,tôi khi biết cũng vừa gặp chị nên ko muốn nhắc tới- Hùng

_ Chà....căng rồi-N. Anh nhìn Phong cười tỏ ý chọc

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Trở về

Trinh vẫn còn ở bên trong WC. Lúc này, đầu cô đang rối bởi mọi thứ, sự xuất hiện của Hùng với cô là một cú sốc lớn và sự lo ngại nữa là Phong đã có nói sẽ không tha cho Hùng, người mà cô hết lòng yêu thương trong 3 năm qua. Một phần trong lòng cô đang thét lên làm cô đau nhói như có ai đang phản kháng với ý nghĩ và sự yêu thương vô điều của cô. Trinh cố lấy lại bình tĩnh và đi ra ngoài nhìn xung quanh thì thấy Phong và N. Anh đang cùng trò chuyện với vài người khách còn Vy và Thành thì vẫn đang đùa giỡn với nhau. Cô tiến lại bàn và lấy một ít thức ăn để dùng, cô đang ăn thì Hùng đi đến :

_ Em thế nào rồi? -giọng dịu dàng

_ Há?..... Ukm vẫn khỏe- Trinh có hơi gật mình nhưng vẫn đủ bình tĩnh trả lời

_ Sau khi tiệc kết thúc anh muốn nói chuyện riêng với em có được ko? - Hùng

_ umm.....- Trinh đang ăn vừa nghe thấy câu đó liền bị nghẹn ho sặc sụa, thấy vậy Hùng liền đưa cho cô ly nước trên tay mình,vừa cười vừa nói :

_ Vẫn không bỏ cái tính đó à?

_ Tại ai chứ? -Trinh nói sau khi uống xong nước

_ Vậy có được không? -Hùng trở về vấn đề lúc nãy

Sau một lúc suy nghĩ cô cũng gật đầu rồi cả hai cùng tham gia bữa tiệc một cách vui vẻ. Trong khi cả hai đang vui vẻ tham dự buổi tiệc thì tất cả các cử chỉ cười đùa của họ đã được Phong ghi lại.

kết thúc buổi tiệc Vừa ra cửa Trinh đã kéo Vy lại, nói:

_ Máy về trước đi, tao có hẹn với bạn sẽ về sau.

_ Với ai? Sao không cho tao đi cùng? Có phải là tên đó không? - Vy dùng ánh mắt mờ ám nhìn Trinh.

_ Ừa.... mày đừng nói với thằng cha đó là tao đi với Hùng nha! Xin mày đó!- Trinh lay lay tay Vy.(ngta vậy mà kêu thằng cha:()

_ Ukm mà mai phải kể tao nghe nha và phải về sớm nữa đó- Vy nhận được cái gật đầu bắt đắ dĩ của Trinh rồi mới chịu về nhà cùng hai anh.

Trinh bước ra ngoài vừa đúng lúc một chiếc BMW màu đen bóng loáng đến trước mặt cô. Cô khá bất ngờ với người lái chiếc sẽ đó là Hùng vì lúc ở VN cậu có bao giờ đi chơi với cô bằng ô tô bao giờ. Hùng mở cửa xe bước một chân ra đứng dậy nói với cô:

_ Em lên xe đi!- kèm theo đó là một nụ cười tươi đón tim Trinh

Cô vẫn đang đơ ra nhưng vẫn nhận được lời nói của Hùng mà bước vào xe. Cô lắp bắp nói như không tin vào mắt nữa: _ Đây.....là.....xe....của.....

_ Phải là của anh. Ngạc nhiên lắm đúng không!- Cậu vẫn đang cười vì nhìn thấy bộ mặt hết sức ngốc của Trinh

Cô chẳng hỏi thêm gì chỉ biết ngồi im mặc cho cậu chờ đi. Chiếc xe dừng trước một quán cafe sang trọng ở gần trung tâm thành phố. Cả hai cùng đi vào trong, cậu đã đặt một phòng riêng có khoảng không gian yên tĩnh(phòng VIP nha). Từ lúc cả hai cùng vào quán đến giờ chẳng ai nói ai câu nào chỉ có Hùng nói chuyện với phục vụ cho tới khi thức uống được mang vào và phục vụ đi ra ngoài rồi thì Hùng mới mở lời nói với cô:

_ Tại sao lại nói chia tay?- Hùng trở nên nghiêm túc hơn

_ không phải anh đã có người mới rồi sao?- cô nói nhưng mắt vẫn không dám nhìn cậu. Cô sợ nếu cô nhìn cậu cô sẽ không kiềm chế được nỗi đau mà trong suốt khoảng thời gian qua cô phải chịu đựng . Hùng hơi ngạc nhiên với thái độ và câu nói của Trinh:

_ Em nghĩ đó thật sự là người yêu mới của anh? Và đó cũng là lí do em bỏ đi mà không nói cho anh biết!?

_ Anh bảo em làm sao không tin được đây. Cả ôm nhau lại còn hôn nhau nữa(hôn má nhè) - Trinh thật sự không kiềm chế được nữa, nước mắt cô đã lăn dài trên má khi cô vừa dứt câu nói.

_ Đó là chị anh! Chị ấy ôm và hôn anh chỉ để tạm biệt vì chị ấy sắp phải đi Mĩ Định cư- Hùng giải thích

_ Chị?.....- Trinh hơi ngạc nhiên

_ Phải là chị gái mà anh đã nói với em nhưng vì chị ấy bận nhiều việc nên Không gặp mặt em được đến khi gặp thì em lại.....- Cậu tỏ vẻ chán nản với cô người yêu ngốc của mình (ai là người yêu cậu chứ, sau này sẽ không)

Trinh chẳng thể nói gì hơn nữa, cũng vì cái tính nhút nhát và không chịu hỏi rõ mà tự quyết định của mình mà mém nữa cô đã không được gặp lại người cô hết mực yêu thương. Như biết được sự Hối hận trong cô Hùng nắm lấy tay cô buồn giọng rất ư dịu dàng:

_ Bỏ qua hết đi. Em sẽ quay về với anh chứ ?

_ Nhưng em vẫn còn đang học- Cô rất vui vì Hùng vẫn không trách cô nhưng cô không thể cùng cậu trở về mà bỏ việc học

_ Ngốc!!! Anh có bảo em bỏ việc học bao giờ. Chỉ là quay về với anh thôi. Được chứ?- Hùng quá hiểu cô, cô nghĩ rằng việc quay về đó là về nước nhưng thật ra cậu chỉ muốn cô lại là của cậu

_ Được- Cô ngượng ngùng nói khẽ kèm theo cái gật đầu làm cậu vô cùng vui và hạnh phúc. Vì cậu cũng đâu vui vì khi cô đi mà không báo, cậu cũng nghĩ cô đã hết yêu mình nhưng nào ngờ trời thương cậu mà cho cậu gặp lại được cô ở nơi này(aaaaaaaa! Tức quá mà, tg muốn tách hai đứa ra quá mà chỉ tại cốt truyện là vậy rồi phải chịu thôi. Huhuhuhu! Tội Phong nhà ta quá mà. Nhưng mà hehe....tg sẽ chia rẽ hai đứa sớm thôi....hahaha....)

Kết thúc cuộc trò chuyện cả hai cũng cùng về . trinh vẫn chưa nói cho cậu nghe về việc cô ở cùng Phong nên bảo cậu dừng xe ở gần đó rồi bảo cậu về trước sau đó mới đi bộ về nhà.

Xin lỗi mấy bạn nha tại nhà mình có việc nên không ra đc. Mà mình sẽ ra chương mới sớm thôi, đảm bảo không lâu như lần trước đâu nha! Hihhi.....

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Ngạc nhiên

Vừa vào nhà đã thấy nhà tối ảm đạm như mực, cô rón rén đi mở đèn vì sợ gây tiếng động mạnh làm người trong nhà thức giấc. Bước tới mở đèn, sau khi mở xong cô lại cảm nhận được luồng khí lạnh luồng qua sống lưng khiến cô nổi hết cả da gà. vừa quay lưng lại thì:

_ A.....!- Trinh giật nảy người về phía sau vì giật mình

Cô vừa xoay người lại thì nhìn thấy Phong đang ngồi im lặng trên ghế sofa, trên người phủ một màn sát khí dày đặc khiến cô phải hoảng sợ vì tưởng ma. anh vẫn không chút động tĩnh nào cất giọng lạnh(tg sẽ kêu Phong là anh nha vì Hùng đã kêu là cậu nên đổi)

_ Lại đây- anh thấy cô không đi lại cao giọng nói- LẠI ĐÂY!!!!

Trinh giật mình, run run đi lại, anh lại ra lệnh cho cô ngồi xuống cạnh mình, cô vẫn làm theo nhưng về mặt lại lộ rõ sự sợ hãi vì trông anh bây giờ không khác một con quỷ dữ. Lại cất giọng lạnh :

_ Đi đâu?

_ Uống nước- giọng cô run run

_ Với ai?- Anh tra hỏi

_ Với.....Với bạn- Trinh sợ đến nỗi mém nữa nói ra là đi với Hùng

_ Ai?- anh kiên nhẫn hỏi tiếp

_ Liênliên ..quan gì đến anh . Tôi đi với ai kệ tôi chứ.- Cô lấy hết dũng khí cãi lại

_ Vì tôi là cậu chủ của cô. Cô đi mà không xin phép chủ- Phong nói thản nhiên nhưng không giảm phần lạnh lùng- lần cuối cô đi với ai?

Cô vẫn quyết định không nói làm cho anh tức điên lên kéo cô về phía mình, ghì chặt cô lại không cho cô thoát, cười đều nói:

_ Cô vẫn không nói. Được , tôi thừa biết cô đi với ai và kể cả cuộc nói chuyện của cô và Thăng ranh kia(Anh lớn hơn có 2t mà kêu ng ta là thăng ranh rồi, coi thường ngta ghê)

_ sao....sao... anh biết được. buông tôi ra- Cô ra sức vùng vẫy

_ Chuẩn bị nhận hình phạt của cô đi- nói rồi Phong kề sát mặt mình vào mặt Trinh và định hôn cô. trinh như đoán được ra sức chống cự nhưng vô ích, hoảng sợ nhắm tịt hai con mắt lại. Phong chợt khựng lại và cười hắc ra nói:

_ Hừ.... Đây chưa phải là hình phạt của cô đâu- nói rồi anh hất cô ngã ra ghế và đi lên phòng.

Cô vừa sợ vừa thở phào nhẹ nhõm, cũng may là anh không hôn nếu không cô sẽ cảm thấy có lỗi với Hùng và cũng tự hỏi tại sao tim mình lại đập nhanh và mặt cảm thấy nóng như vậy. cô có gạt bỏ những ý nghĩ đó trong đầu rồi đi lên phòng của mình thay đồ và nghỉ ngơi.

Sáng hôm sau như thường lệ cô vẫn cùng ba người kia đến trường. Vì hôm nay đi hơi muộn nên không ai ăn sáng cả chỉ đi lên lớp rồi bắt đầu học. Thật trùng hợp là Hùng cũng xin vào trường học cùng Trinh nhưng lại lấy danh em của N. Anh, con nuôi của chú cô để vào. Trinh cũng khá bất ngờ nhưng câu biết được là cô sẽ hỏi nên đã viết một bức thư giải thích từ trước rồi đưa cho cô đọc ngay trong giờ học để tránh làm ồn.

Giờ chơi cũng đã đến, Vy nhanh chóng kết Trinh xuống căng tin và Trinh cũng kéo theo Hùng đi xuống. Cả ba cùng xuống, vừa vào đã thấy Phong và Thành đã ngồi ở đó, cả ba đi lại ngồi vào bàn. Phong ngay lập tức hạ nhiệt độ cơ thể xuống 0°C, cả người toát ra khí lạnh sát thương, lạnh hơn cả Thành, cất giọng nói:

_ Cô đi mua com

_ Anh..... -cô đành quay đi làm theo lời của anh

Sau khi mua xuống com và rhuweu uống cô mới cảm nhận đc sự khó chịu từ Hùng, cậu khó hiểu hỏi Trinh:

_ Tại sao em phải nghe lời anh ta?

_ Haiz.... Em sẽ nói anh sau giờ thì mình ăn đi- Trinh khổ sở không biết nói thế nào đành nói sang chuyện khác để không phải trả lời. Thấy Phong lên tiếng:

_ Vì cô ta là người hầu của tôi-Thản nhiên(anh bá đạo quá!!!)

_ Ai là người hầu chứ? -quay sang Trinh-em nói rõ luôn đi-cậu bắt đầu khó chịu

_ Ờ... Thì... Tại xxxxxxxxx- Trinh kể hết lí do vì sao lại nợ(kể dài nên tg viết xxx cho đỡ tốn công, mà ai cũng biết rồi mà phải không)

_ Như thế mà nợ à! Là anh tự đưa cô ấy đi. -Hùng đòi công bằng cho Trinh

_ Ai bảo cô ta nói không có đồ. Tôi chỉ tốt bụng cho mượn tiền mua thôi-anh nói với vẻ kêu ngoa

_ Bao nhiêu ?- Hùng nhẹ giọng hỏi Trinh

_ 100 triệu lận anh à! -Trinh nói với vẻ buồn bã(câu này bằng tiếng Việt nha)

_ Gì chứ? - cậu bất ngờ với số nợ vì tuy cậu khá giả thật nhưng 100 triệu là quá nhiều, cậu không thể nhờ chú mình được nên đành im lặng.

Phong cười hắc ra tỏ vẻ hài lòng với thái độ của hai người kia. Anh hiểu họ nói gì? Anh đã thầm học tiếng Việt để nghe cô hầu của mình nói tiếng việt khi chửi rửa mình nên giờ anh đã hiểu được.

* Haiz... Tua qua chút nha, giờ đến khi về nhà nhá*

Tan học cũng như thường lệ cả bốn người cùng về nhà. Vừa vào nhà, bỗng ba người kia đứng sững lại mở to mắt nhìn xung quanh nhà mình. Trình cũng nhìn xem thì khá bất ngờ vì nhà trong sạch và gọn gàng hơn trước. Đang tròn tròn mắt nhìn thì bỗng có một hương thơm bay vào mũi làm bụng cả bọn đều kêu lên vì đói. Ba người kia đột nhiên chạy xuống bếp, theo quán tính cô cũng chạy theo xem thì lại thêm một bất ngờ nữa ập đến. Một cô gái mặt áo thun đen trơn cùng với một chiếc quần jean đen ôm, tóc xoã tự nhiên đang lấy đồ ăn từ trong nồi ra và dọn lên bàn. Cô ngó sang ba người kia nhìn thì giật mình vì chưa bao giờ thấy họ khác đến vậy, mắt ba người kia đang sáng lên nhìn đồ ăn và hết sức vui khi thấy người đang đứng cạnh bàn ăn kia. Trở về nhìn lại cô gái kia cô có cảm giác gần gũi và có chút quen thuộc, cô cũng chẳng biết vì sao lại như vậy chỉ thấy người kia khá lạnh lùng và dịu dàng khi làm các món ăn nên đã đem lại cho cô cảm giác đó.

(ĐOÁN XEM?ĐOÁN XEM? AI ĐÂY? AI ĐÂY?)

* Hehehe ra sớm nhé. Tà tội cho các bạn*

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chị đại đã trở lại

Sau khi dọn hết thức ăn lên bàn cô gái đi đến trước mặt bọn họ vòng tay trước ngực cất giọng kèm theo đôi mắt sát thương làm Trình muốn chết công vì lạnh:

_ Phòng ai không sạch không phải ăn cơm. Em sẽ kiểm tra!

Sau khi nhận được câu nói đó cả ba ngay lập tức chạy thẳng lên phòng mình để thực hiện theo lời của cô gái kia. Trình vẫn còn đứng đó với vô vàn sự ngạc nhiên và thắc mắc mà không có lời giải đáp thì cô gái kia lên tiếng:

_ Cô không muốn ăn ?- vẫn lạnh lùng. Trình nhận được lời nói liền đi lên làm theo và cô cũng không biết vì sao lại làm theo lời cô ta một cách vô điều kiện như vậy. tất nhiên người đó là Lăng Thảo Tiên, là em gái cùng của Thành(ai muốn biết tính cách coi lại phần giới thiệu nhân vật nhá) còn về lí do cô lại lạnh như vậy có một lí do khác sẽ tiết lộ sau, còn cái lạnh hiện tại là cô đang tức giận với những con người kia đã không dọn dẹp phòng của mỗi người và chăm sóc cho cái nhà này kể từ khi cô đi.

Tiên vẫn ngồi tại bàn ăn chờ những con người lười biếng kia đi xuống, cả bọn sau khi dọn xong cũng đi xuống, họ tiến lại bàn ăn thì bị Tiên ngăn lại:

_ Khoan đã!- cô đưa mắt nhìn những con người kia- Chủ của hoa kia là ai?- cô đưa mắt nhìn trình như chỉ vào cô

_ Là anh.- Phong lên tiếng

_ Lý lịch và quan hệ?- Tiên hỏi thêm

_ Bằng tuổi em, là du học sinh và giờ là người hầu của anh, nếu em thích cứ việc sai bảo cô ta- Phong chán nản giải thích

_ Điều đó là đương nhiên. vì sao lại là người hầu?-Cô cũng khác thắc mắc nên hỏi thêm

_ Nợ tiền- Phong nói rồi đi lại bàn ăn ngồi xuống vì anh biết chắc là Tiên sẽ không hỏi thêm

Đúng như suy nghĩ của Phong, Tiên đã không còn hỏi nữa mà để cho họ vào bàn ăn. sau đó là cô nhận được cái ôm của Vy:

_ Mama, sao đi lâu vậy hả? có biết con nhớ món ăn của người làm không?- Vy nũng nịu - á đau- vy đã được nhận một cái cốc vào đầu

_ Mama đầu mi! bạn bè gì mà chỉ nhớ đồ ăn thôi à.- Tiên trách móc

_ Ai bảo em nấu ngon làm gì!? Nhớ đồ ăn cũng như nhớ người thôi!- Thành lên tiếng

_ Nhớ em?- Tiên hỏi vặn anh hai mình

_ Không!-Thành trả lời thần nhiên

_ Vậy đừng ăn- Tiên thật sự tức giận với những con người kia* Thật vô tâm mà*

_ Thôi . Ai cũng nhớ em hết chỉ là nhớ đồ ăn em hơn tí thôi- Phong cười hiền xoa dịu Tiên

Cô chẳng trả lời chỉ lườm họ một cái rồi ăn cùng họ, một lúc cô lại hỏi:

_ Cô tên gì?

_ hả?.....à Trinh- Trinh hơi giật mình

_ Lần này là thật à?- Tiên cười hắc ra lạnh lùng nhìn Phong

_ Có lẽ vậy- Phong đáp

_ Đúng là. Có cần em giúp hai anh không?- Cô cười gian

_ không cần- cả Phong và Thành cùng đồng thanh

_ Vậy thì đừng hời hợt- Tiên nói xong đứng dậy đi lên phòng nhưng đi giữa chừng cô lại quay đầu lại nói- mày với Trinh lên phòng tao- rồi cô lại đi lên

Nghे vậy Trinh với Vy ăn hết chén com của mình rồi cũng đi lên, trước khi đi vy cũng không quên sai bảo + chút trêu chọc hai người kia:

_ Hai người nhớ rửa chén đó, em sẽ bảo Tiên kiểm tra, rõ chưa!- cô chống hai tay lên hông, tỏ vẻ ra lệnh. Mặc dù nhận lại được hai ánh mắt đang muốn giết của hai anh nhưng cô vẫn khoái chí cười tươi vì chọc được họ rồi kéo Trinh lên phòng Tiên. Cô biết chắc rằng họ dù tức nhưng không làm gì được cô vì nếu đụng tới cô thì sẽ không thể bảo toàn mạng sống với Tiên kể cả anh em ruột thịt cũng không tha. (Au: Chị Tiên này Dữ ghê thiệt)

Tại phòng Tiên

_ Tiên!!!!- Vy mở cửa phòng ra chạy thẳng vào phòng ôm lấy Tiên

_ Được rồi cô hai, lúc này cần thì không ôm giờ thì làm như lần đầu mới gặp- Tiên cũng ôm lại rồi gỡ cô ra trách móc- thương đồ ăn hơn tao

_ Hời mà.... đừng giận màhá- Vy nũng nịu, làm vẻ mặt đáng yêu để lay động lòng Tiên

_ Bỏ đi, vô tác dụng- Tiên đẩy cô ngồi xuống giường rồi kéo ghế ngồi đối diện. Trinh thấy vậy cũng ngồi xuống cạnh Vy

_ Lí lịch rõ- Tiên nhìn Vy như ra lệnh rồi nhìn Trinh. Vy hiểu ý cô rồi kể toàn bộ lí lịch về Trinh nhưng cô cũng không quên kể về lí lịch của Tiên cho trinh nghe nhưng chỉ là những thông tin hiện tại và sơ sài để Trinh biết Tiên là ai.

_ Sau này có gì cần nói thì hãy nói không cần che giấu - Tiên nhìn Trinh nói vẫn với vẻ lạnh lùng nhưng giọng lại bớt lạnh hơn một chút

_ uhm nhưng sao mày lại lạnh lùng như vậy - Trinh

_ Mày không cần bận tâm - Tiên lại tăng sức lạnh

_ à Tiên đòi lại công bằng cho tụi tao với - Vy lay lay tay Tiên

_ Cô ta đã làm gì? - Tiên nhắm nghiền mắt lại để che đi sự tức giận

_ Đánh tụi tao, cả con Bảo Hân kia nữa - Vy tỏ vẻ khó chịu

_ Được rồi- Tiên trả lời- nghỉ ngơi đi!

_ uhm vậy cảm ơn mày nha tụi tao về phòng đây- Vy cười tươi nói rồi kéo Trinh ra khỏi phòng

Tiên vẫn ngồi đó, vẫn im lặng, vẫn suy nghĩ về chuyện lúc này rồi lại thốt ra một câu đầy nham hiểm và sát khí” gan cô to hơn rồi!”, cô cười hắc ra rồi leo lên chiếc giường thân yêu ngủ

*** Thông Báo nha***

Tg sẽ ra thêm hai truyện nối tiếp truyện này và mỗi truyện đều có tiêu đề khác nhau nhưng tg sẽ nói là phần hai và ba của Truyện này mong các bn ủng hộ cho tg nha. Mỗi truyện một cặp, tg sẽ ra nhanh truyện này (cũng như phần 1) để viết thêm hai truyện nữa (là phần hai và ba) và cuối cùng là trong phần ba sẽ có thêm một cặp nữa. Tóm lại là tg sẽ có bốn truyện cho bốn cặp đôi nên tg mong các bn đừng bơ tg nha. Và điều quan trọng là gần vào học rồi nên có thể tg sẽ ngưng giữ chừng một trong hai truyện kế tiếp hoặc là sẽ ra chậm mong các bn thông cảm và đừng bơ tg, tg buồn lắm nha. Iu các bn nhiều lắm đó.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc À! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Hẹn gặp và trả thù

Một ngày nữa lại đến, vẫn như mọi ngày, tất cả đều thức dậy từ sớm và rồi lại cùng nhau đi học. Nhưng hôm nay lại khác mọi ngày một chút là vừa bước đến cầu thang đã bị một mùi hương đập thẳng vào mũi khiến bụng họ không khỏi đánh trống vì đói. Họ nhanh chân chạy xuống bếp thì thấy trên bàn đã bày ra thật nhiều món ngon, họ không nói gì thêm chỉ biết lao vào ăn thật nhanh rồi đến trường. Vẫn như mọi ngày, vừa đến cổng trường họ ngay lập tức trở thành tâm điểm, tất cả các học sinh từ nam đến nữ đều đổ dồn về phía họ. Vì ngày nào họ cũng thấy cảnh này nên vẫn tỏ ra thản nhiên và đi lên lớp.

Vừa vào lớp không bao lâu lại thấy tụi học sinh kia kéo nhau chạy đi đâu đó, Trinh và Vy thì không bận tâm đến họ chỉ nghĩ là Hai chàng kia đang đi dạo nên không đi theo họ xem có việc gì không mà ngồi nghịch điện thoại. Nhưng họ không hề hay biết sự thật ở bên dưới sân trường là gì. Một chiếc moto đen bóng loáng chạy với tốc độ thật nhanh và đặc biệt hơn là chiếc xe đó đã chạy thẳng vào bãi giữ xe của trường. Tất cả các học sinh đều mở to mắt hết cỡ vì người lái chiếc moto kia là một cô gái, cô ta bước xuống xe, tay cô bỏ chiếc áo khoác da đen bên ngoài ra để lộ bên trong là bộ đồng phục của trường. Cô chẳng nói gì chỉ để lại cho họ một đôi mắt lạnh lùng quen thuộc rồi đi thẳng vào phòng hiệu trưởng để lại bao ánh mắt ngưỡng mộ, ghen tỵ có, ...của đám học sinh kia.

Cô ta vừa đi vào phòng hiệu trưởng cũng là lúc tiếng chuông thông báo vào học vang lên, tất cả bọn họ ba chân bốn cẳng chạy thật nhanh về lớp để bắt đầu buổi học chán nản. tại lớp của hai nàng, cô giáo chủ nhiệm bước vào lớp với gương mặt tươi cười nói:

_ Chào các em, hôm nay lớp ta có một học sinh mới- nói rồi cô quay ra cửa nói vọng ra- em vào đi

Cô gái lúc này bước vào, gương mặt lạnh lùng nhìn xuống đám học sinh đang xôn xao kia, cất giọng lạnh:

_ Lăng Thảo Tiên- ngắn gọn. Sau khi Tiên giới thiệu tên xong cô giáo ngay lập tức nói giọng dịu dàng với cô:

_ Em muốn ngồi chỗ nào?- câu hỏi của cô làm cho Trinh ngạc nhiên vì tại sao cô giáo lại tỏ ra tôn kính với học sinh như vậy, điều này cô chưa từng thấy bao giờ.

_ Ở kia- Tiên nói, tay chỉ về cái bàn trống ở cuối lớp, sau lưng Trinh và Vy rồi đi thẳng xuống ngồi mà không cần sự đồng ý của cô giáo. Sau khi Tiên về chỗ ngồi của mình thì cô giáo lại cười nói và bắt đầu buổi học.

Tiết học nhanh chóng trôi qua và giờ ra chơi cũng đến. Vy nhanh chóng cất tập vở rồi lỏ lách Tiên với Trinh xuống căng tin, vừa xuống căng tin, đập vào mắt ba nàng là cảnh tượng mà ai nhìn vào cũng chỉ muốn lao tới sẽ xác hai con người kia. Đó là cảnh Thư Kỳ Và Bảo Hân đang quyến rũ Phong và Thành, Tiên rất bình tĩnh chỉ nhếch môi cười khinh họ rồi cô nhìn sang hai người bên cạnh thì lại cười thầm vì một cô thì mặt đen lại còn cô còn lại thì tỏ vẻ khó chịu. Tiên cũng chẳng nói gì liền tiến lại chỗ họ và tất nhiên là hai nàng kia cũng theo sau, đến nơi Tiên đập mạnh tay xuống bàn gây sự chú rồi cất giọng lạnh:

_ Vy, Trinh về đúng vị trí- hai nàng như nhận được mệnh lệnh và ngồi xuống cạnh Phong và Thành, sau khi thấy họ ngồi vào bàn tiên lại nói- Còn rác thì nên về đúng chỗ của rác (ư: ý chỉ hai con ngựa kia đấy ạ). Thư Kỳ tức giận đứng dậy quát:

_ Mày là ai hả? Mày nói ai là rác?

_ Đúng vậy. Mày là con nào mà vô đây phá tụi tao hả?- Bảo Hân hòa theo

_ Muốn biết. Tan học. Sân sau trường- Tiên điềm tĩnh- Giờ thì biến!- cả người tỏa ra sát khí

Sau khi nhận được câu nói đầy sát khí của Tiên thì bỏ đi trong cơn tức giận. Thành và Phong thì nhìn Tiên cười tỏ lòng biết ơn(thực chất thì anh Thành chỉ mìm thôi ạ), Cô không đáp trả chỉ đi đến ngồi cạnh Vy, Thành chợt lên tiếng:

_ Em định làm gì?

_ Lấy lại thứ đã để quên và sử dụng- Tiên trả lời rồi cười hắc ra đầy sát khí khiến Trinh phải rùng mình (ư: Cũng đúng tại cô chưa biết rõ về Tiên mà). Rồi cả bọn cũng ngồi cười nói vui vẻ với nhau chỉ riêng Tiên thì bấm điện thoại và nghe nhạc. Rồi sau đó họ lại bắt đầu tiết học với sự chán nản.(ư: nói là trường âm nhạc nhưng cũng học như những trường khác chỉ có khác là sẽ chuyên về âm nhạc hơn thôi, dạng như những học sinh sau tốt nghiệp sẽ có thể làm thực tập sinh và đi hát)

Giờ tan học cũng đến, tất cả các học sinh đều đổ xô đi về nhà chỉ riêng ba người là đi ra sân sau của trường. Sân sau của trường là một bãi đất trống với những cái cây to và những bãi cỏ đã được cắt tỉa, vì trường có các giờ tự học của các lớp nên nơi đây cũng là một địa điểm thích hợp cho học sinh vui chơi. Đến nơi họ đã thấy Kỳ và Hân cùng một đám học sinh khác đang đứng đợi, Tiên cùng với Trinh và Vy tiến về phía họ, nhưng dường như bọn họ không nhìn thấy ba nàng nên Tiên đã dừng chân tại một gốc cây to có thể để hai người nấp vào rồi nói:

_ Nấp ở đây và đừng ra

_ Tại sao chứ? Lỡ như mày có chuyện gì thì sao?- Trinh tỏ vẻ lo lắng

_ Chỉ làm vướng chân thôi- nói rồi Tiên sai bước đi về phía bọn kia. Trinh ứ ớ nói với theo nhưng bị Vy ngăn lại nói- mày đợi xem kịch hay đi- câu nói của Vy lại càng làm Trinh thêm khó hiểu và đành đứng vào gốc cây theo dõi.

Chương 19: Hẹn gặp và trả thù (tt)

Tiên tiến lại chỗ đám học sinh kia, đứng trước mặt họ cô lại thấy thật khinh khi hai con người kia lại mang theo một lũ vô dụng, cô cười hắc ra đầy khinh bỉ nói:

_ Đứng hẹn nhì- hai tay cô vòng trước ngực, kêu ngao nói- lâu rồi không gặp

_ Chúng ta có quen nhau sao?- Thư Kỳ khó hiểu

_ Tôi có chào cô sao? Người tôi chào là bọn họ- Tiên vẫn tỏ ra lạnh lùng

_ Chào chị Eva- cả đám học sinh đứng sau lưng Kỳ và Hân đồng thanh

_ Eva sao? - Hân ngạc nhiên và ráng lục lại trí nhớ lại để nhớ lại người tên Eva kia là ai thì chợt đứng người lại nói lắp bắp- C.....ô.....là..... Eva sao?

_ Xem ra cô cũng thông minh đấy- Tiên vẫn với bộ mặt lạnh lùng và không ngừng tỏ ra sát khí giết người- còn đứng đó - cô quay sang nhìn đám học sinh kia. Nhận được câu nói của Eva, tất cả các học sinh đang đứng bên phía họ liền chạy qua đứng đằng sau cô làm cho hai ả kia không khỏi sợ hãi.

_ Rốt cuộc cô là ai?- Kỳ này giờ vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra nên khó chịu quát lớn

_ Kỳ à! Cô ta là Eva là trùm trường này đấy. Nghe nói cô ta vừa đi Mỹ tháng trước và cũng là lúc chúng ta vào trường này đó- Hân sợ hãi giải thích cho Kỳ nghe

_ Không ngờ chỉ mới một tháng thôi mà cô được thay vị trí của tôi rồi- nói rồi cô quay lưng đi mà không quên để lại một câu mà khiến hai ả muốn sống cũng không được mà muốn chết cũng không xong- Xử lý gọn. tôi không muốn thấy mặt hai ả trong tuần này

_ Dạ chị- bọn đàn em kia nhận lệnh rồi nhào tới cho hai ả kia một trận mà phải nằm viện một tuần. Tiên đến chỗ hai con người vẫn mãi theo dõi cô nói đầy đắc ý:

_ Về ăn mừng- rồi cùng hai nàng đi về nhà. Vừa ra đến cổng trường thì * Bụp, bụp, rắc*, văng đó là tiếng đánh nhau đầy ả.

_ Mưu sát em- Tiên vẫn lạnh lùng, tay đang giam giữ Phong

_ Đau, đau, em thả ra đi anh đùa thôi mà- Phong đang cầu xin Tiên buông mình ra

_ Muốn giảm tuổi thọ thì cứ nói thẳng đừng đùa kiểu này, hậu quả lớn lắm- Tiên thả tay Phong ra khỏi sự giam giữ của mình

_ Anh nghĩ sao mà đi đùa với Eva của trường vậy hả? Muốn chết sớm phải không?- Vy chọc ghẹo Phong

_ Anh còn muốn ở bên cô ngốc kia dài dài- Câu nói của Phong là cho cả đám bật cười trừ Tiên, thành chi nểm thôi, còn cô ngốc Trinh kia thì mặt đỏ như trái cà chua

Cả đám cùng nhau đi về nhà, nói nhà chứ thật ra là ngôi biệt thự. hôm nay Tiên vẫn là đầu bếp chính chỉ khác là Vy và Trinh cũng giúp cô làm những việc vặt, còn về phần hai chàng kia thì đang trên phòng làm việc. Vì cho dù họ có học âm nhạc thì họ cũng phải quay về quản lý công ty của gia đình nên việc học nhạc bây giờ với họ không là gì cả (Au: hai người học giỏi nhất trường rồi nên đâu cần học nữa). Sau một hồi lay hoay trong bếp với Tiên thì hai nàng cũng đi lên kêu hai chàng xuống ăn cơm, Vy kêu thành, Trinh kêu Phong(au: hiện giờ thì chỉ nói tới cặp Trinh Phong thôi nha)

* Tại phòng Phong*

“ cốc.....cốc..... cốc”

_ Ai đó?-Phong nói từ trong vọng ra

_ Là tôi. Tôi lên kêu anh xuống ăn cơm- Trinh đứng ngoài cửa nói vào

_ Vào đi-Phong

Trinh cũng mở cửa bước vào, đây là lần đầu tiên cô vào phòng Phong. Bước vào phòng cô chẳng thấy Phong đâu cũng hơi thắc mắc nên đi thêm và bước nữa định gọi anh thì cánh cửa phòng đóng lại làm cô giật mình nhưng vẫn chưa kịp quay lại thì bị một lực kéo từ một cánh tay rắn chắc kéo về nơi phát ra âm thanh. “Là Phong, anh ta đã nấp sau cánh cửa kia nhưng anh ta định làm gì chứ” đó là dòng suy nghĩ của Trinh kia bị Phong kéo lại và bất ngờ

hơn là cô đã bị anh ta dồn vào góc tường không thể chạy thoát. Khoảng cách giữa cô và Phong dần được rút ngắn lại bởi Phong làm cô thoáng đỏ mặt mà lên tiếng:

_ Anh.....anh làm gì vậy hả?

_ Tên kia bỏ em một mình ở lại à?- Phong nhìn thẳng vào mắt Trinh

_ Anh nói gì vậy chứ? Anh nghe lên tôi nói chuyện điện thoại à?- Trinh ngạc nhiên vì chuyện Hùng gọi điện cho cô nói là phải về nước chỉ có cô mới biết.

_ Chỉ là tình cờ thôi nhưng cho dù cậu ta có ở đây thì em vẫn mãi là của tôi- Phong nói như một lời đe dọa là sẽ cướp cô khỏi tay Hùng rồi giáng xuống môi cô một nụ hôn sâu mà cô không thể nào né tránh được.

Cô như bị đứng hình khi bị Phong hôn nhưng cô không đẩy Phong ra được, tay cô như mềm nhũn ra và không còn sức nữa, mắt cô vẫn mở mà còn mở to hết cỡ nữa (Au: hôn mà mở mắt hả cô Hai -_-). Đến lúc cả hai gần hết đường khí thì Phong mới tha cho cô nhưng đều làm cho anh ngạc nhiên là cô không có phản ứng gì cả chỉ nhìn anh mà không biểu lộ cảm xúc, Phong lay lay người cô nói:

_ Nè nhóc, em bị tôi hôn đến đứng hình luôn à.

Lúc này cũng nhờ câu nói của anh mà cô mới trở về hiện tại được và chợt nhớ ra mình vừa bị mất nụ hôn đầu nên đẩy mạnh Phong ra rồi chạy một mạch về phòng mặc cho Phong đang ngỡ ngàng không biết hành động và phản ứng đó của cô là như thế nào? Không lẽ cô không thích anh? Hành động đó của anh có đúng hay không? Có làm cô ghét anh không?. Rất nhiều dấu chấm hỏi hiện ra trong đầu anh nhưng anh vẫn luôn có một câu trả lời cho những câu hỏi đó là cho dù như thế nào anh vẫn sẽ làm cho cô thích mình vì anh thích cô từ lâu rồi, thích tính cách ngốc nghếch và yếu đuối của cô mà cứ luôn tỏ ra mình thông minh và mạnh mẽ hơn bất cứ ai. suy nghĩ rồi trả lời sau đó anh cũng đi xuống nhà ăn cơm một cách bình thản như mình chưa làm gì và không có việc gì xảy ra. Xuống tới bàn ăn tiên hời:

_ Trinh đâu?

_ Em ấy không ăn đâu? chúng ta ăn đi- Phong thản nhiên kéo ghế xuống ngồi rồi ăn một cách ngồi lành nhưng anh đâu biết hành động của anh chỉ có thể che dấu được hai con người kia mà không thể nào che dấu được cô.(Au: anh ác quá làm cho người ta nghĩ ăn cơm luôn mà nói một cách bình thản vậy luôn.)

Bạn đang đọc truyện *Nhóc À! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Bối rối

Trong khi mọi người ở dưới nhà ăn uống một cách vui vẻ thì ở trên phòng có một người đang đứng ngồi không yên. Sau khi chạy thật nhanh về phòng, Trinh phi thẳng lên giường và lẳng quay lẳng lại tự hỏi tại sao tim mình lại đập nhanh như vậy? Tại sao lại dễ anh ta cướp mất nụ hôn đầu? Tại sao lại thấy vui khi anh ta có ý định cướp cô khỏi tay Hùng? Cô cứ trầm trồ về việc đó, “Mình thích anh ta sao? Rõ ràng người mình thích là Hùng mà? Tại sao trong đầu mình lại có hai hình bóng của hai người chứ? Mình có lỗi với Hùng? Nhưng lúc này là thứ cảm giác gì chứ? Mình thấy thật ngọt, thật ấm.....Áááááááááá mình nghĩ gì vậy nè, điên mất” Dòng suy nghĩ của cô lại bắt đầu diễn ra rồi một lúc sau cô cũng chìm vào giấc ngủ

_____Hôm sau_____

Nói là nói ngủ vậy thôi chứ cô có ngủ được đâu.*Reng...reng...reng*. Tiếng chuông báo thức reng lên, Trinh với tay tắt chuông đồng hồ rồi uể oải bước xuống giường rồi đi làm vsen. Sau 10' cô bước ra khỏi nhà vệ sinh với bộ đồng phục nghiêm chỉnh nhưng lại với gương mặt thê thảm của việc mất ngủ, cô quơ đại cái cặp rồi đi ra khỏi phòng. Đập vào mắt cô là gương mặt và hình dáng cao to của Phong, cô vội chạy nhanh xuống nhà nhưng lại bị anh kéo lại nói:

_ Nhóc à! Em sẽ là của tôi nên em không thoát được đâu. Aaaaaa.....- vừa dứt câu anh đã bị Trinh đập mạnh vào chân rồi cô bỏ chạy

Phong tức nghĩ thầm” Em không trốn được lâu đâu” rồi anh cũng đi xuống nhà. Tất cả đã có mặt tại bàn ăn để ăn sáng và chuẩn bị đi học, không ai nói chuyện với ai chỉ ngồi ăn rồi đi học> Không phải vì họ đã có chuyện gì đó không vui mà đang chăm chú nhìn hành động lạ của hai người kia nên không nói chuyện với nhau. Ăn xong tất cả cùng lên xe đến trường chỉ riêng Tiên thì đi với chiếc moto đen loáng bóng kia. Tiên phóng nhanh lao đi trước, chiếc ô tô của những người kia cũng theo sau. Tiên dĩ nhiên là đèn trước, không bao lâu bọn họ cũng đến nơi, vừa vào đến trường bọn họ ngay lập tức trở thành tâm điểm. Bao nhiêu ánh mắt đều đổ dồn về hai cặp kia nhất là những ánh mắt ghen tị đều đổ dồn về hai nàng kia, còn họ không nhìn Tiên nhiều vì sợ chứ không phải vì cô không xinh bằng hai nàng (aurbị ánh mắt giết người kia nhìn sao dám nhìn lại). Họ không hơi đâu để ý đến vì việc này xảy ra hằng ngày nhưng có vẻ Trinh có hơi lạ vì thường ngày cô hơi ngại khi người khác nhìn mình. Tiên, Vy và Thành đã lên lớp, Trinh cũng định đi theo hai nàng kia nhưng lại bị Phong lôi đi nhanh làm cô muốn kêu cứu cũng kêu không được.

Phong kéo cô ra bãi đất trống mà hôm trước cô cùng hai nàng đến gặp tụi đã đánh cô. Cô ra sức vùng vẫy suốt và rồi cũng được bỏ ra, bực mình nói:

_ Anh đưa tôi đến đây làm gì? Có biết là sắp vào học rồi không?

_ Em yêu cậu ta đến vậy sao?- Phong bỏ ngoài tai những câu nói lúc nãy của Trinh mà vào thẳng vấn đề

_ Anh nói cái gì? Tôi không hiểu?- Trinh đang ngờ ngác không hiểu anh nói gì(Au: Haizzzz nhân vật nữ có hơi ngốc nha, đừng bận tâm việc cô ngốc quá vì nó sẽ làm bạn thấy ghét cô)

_ Cậu ta hơn tôi chỗ nào mà em yêu cậu ta đến vậy hả?- Phong hơi mất kiên nhẫn

_ Đúng là anh ấy không hơn anh nhưng tôi yêu anh ấy.- Trinh đã hiểu được câu hỏi của Phong (au: Mừng chưa. tưởng cô còn không hiểu chắc au xỉu mất)

_ Vẫn yêu cho dù cậu ta đang phản bội em sao?- Phong thật đang đau vì cô là người anh thừa nhận là yêu

_ Anh ấy không làm vậy- Trinh bênh vực Hùng

_ Tôi sẽ cho em thấy điều em tin là sai- Nói rồi anh bỏ về lớp với gương mặt không gọi là tức nhưng lạnh lùng đến tỏa sát khí nhưng chỉ Thành mới nhìn thấy được con tức giận trong anh(au: Tiên cũng có thể nhìn được nhưng tại không học chung lớp nên không nhìn được)

Trinh sau đó cũng quay về lớp, trên đường đi cô cứ thắc mắc tại sao anh lại khẳng định điều đó? Tại sao anh lại tức giận khi cô nói yêu Hùng? Không lẽ anh yêu cô sao? Tại sao khi nói ra câu nói cô yêu Hùng mà lòng cô lại thấy hơi nhói như vừa làm tổn thương ai đó? Rất nhiều câu hỏi hiện ra trong đầu cô và cứ để những câu hỏi đó lấn áp mình mà đi về lớp. Vừa về đến lớp cũng là lúc chuông báo vào giờ học vang lên, cô đi về chỗ à bị Vy chặn đầu hỏi ngay:

_ Mày đi đâu này giờ vậy?

_ à..... tao đi vệ sinh thôi- cô có coi như không có việc gì xảy ra nhưng

_ Bị anh hai mày bắt - Tiên cất tiếng giải mã câu hỏi của Vy và Phá luôn câu trả lời dối trá của Trinh

_ Đầu...đầu có đầu tao.. đi vệ sinh mà- Trinh lắp bắp chối với sự ngạc nhiên trước câu nói của Tiên

_ Mày tin ai?- Tiên điềm đạm nhìn Vy

_ Mày- Vy cũng nhìn Tiên trả lời mà không cần suy nghĩ vì lúc nào điều Tiên nói về người khác đều thật. Trinh khò sở ngồi đó khi bị vạch trần ra sự thật nhưng miệng vẫn luôn chối khi bị Vy tra hỏi

Rồi cô giáo cũng vào lớp, việc xuất hiện của cô như vị cứu tinh của Trinh vậy. Trinh lập tức nở một nụ cười vui mừng thoát nạn rồi chăm chỉ ngồi học mặc cho Vy đang tức vì sắp ra khỏi được Trinh rồi mà cô giáo lại vào. Trong khi cô đang vui mừng thoát mà cô nào biết bên kia có người đang căng thẳng:

_ Cô lập tức làm cậu ta lộ mặt ngay cho tôi

_ Nhờ người ta mà vậy đấy.- giọng của một cô gái phát ra từ chiếc điện thoại của Phong- Được rồi sẽ xong ngay thôi

Phong cúp máy điện thoại rồi cười đắc ý. Thành ngồi kế với chỉ số IQ cao nên cũng hiểu hết việc gì đang xảy ra

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Sự thật về tình cảm

Giờ ra chơi

Vẫn như mọi ngày, Tiên, Vy và Trinh cùng đi căng tin và ngồi cùng bàn với Phong, Thành. Cả bọn đang ngồi chơi như thường lệ thì bỗng có một đám học sinh đi lại, dẫn đầu cả đám là hai chàng trai không đẹp cũng không xấu, nói chung là bình thường. Một trong hai người dẫn đầu cất tiếng chào hỏi với vẻ kêu ngoa

_ Đã lâu không gặp Lãnh Hàn Thanh Phong

_ Chúng ta có quen nhau sao - Phong lạnh lùng đáp

_ Thật không nhớ tôi sao - Mạnh vẫn kêu ngoa

_ Thì ra là các người - Thành cười khinh bỉ

_ Đúng vậy, cứ tưởng sẽ không gặp lại kẻ thù không đội trời chung-Mạnh nhếch mép cười kiêu ngạo

*** Giới Thiệu nhân vật ***

Đình Thiên Mạnh - 20 tuổi cũng là con nhà khá giả , từng là bạn của Phong . Phong hơn Mạnh về mọi mặt , nhưng Mạnh không vì điều đó mà ghét Phong . Lúc còn học cấp 2 , Mạnh thích N. Anh nhưng cô không thích anh mà thích Phong , nhưng thực chất cô chỉ nhờ Phong giả làm bạn trai của mình để Mạnh không còn đeo bám cô . N. Anh không hề hay biết hành động của mình đã biến Phong thành kẻ thù không đội trời chung của Mạnh . Phong mặc dù biết Mạnh đang hiểu lầm mình nhưng anh vẫn chọn cách im lặng vì anh vốn là người tôn trọng chữ tín nên việc anh hứa sẽ giúp N. Anh thì không thể nào nói ra được.

*** trở về truyện***

_ Có chuyện gì?- Phong lạnh lùng

_ Chỉ muốn xem mặt người yêu của bạn mình như thế nào thôi- Mạnh cười đều

_ Là tôi có việc gì không?- Tiên lạnh lùng giọng tỏa ra sát khí

_ Ôi thì ra là là người này sao? Xem cũng không tệ nhưng có điều hơi lạnh lùng quá đấy- Mạnh

_ Thì sao ? Nếu thích thì tôi nhường - Phong

_ Cậu mà tốt vậy sao ? - Mạnh vẫn với vẻ kiêu ngạo

_ Đương nhiên , nhưng phải coi em ấy có chịu hay không - Phong

_ Còn phải xem anh ta có vượt qua thử thách hay không - Tiên nói rồi đưa ánh mắt giết người nhìn Mạnh

_ Thử thách ?-Mạnh ngạc nhiên

_ Đấu với tôi một trận , tại đây , ai thắng sẽ làm theo lời đối phương-Tiên

_ Được-Mạnh cười đắc thắng . Vì cậu nghĩ với một đứa con gái thì với cậu không dùng sức cũng có thể thắng (Au:làm to rồi anh ơi)

Trình thì ngồi ngơ ngác vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra và cô không hiểu tại sao Tiên làm như vậy . Còn riêng Thành và Vy thì hiểu hết tất cả và ngồi xem kịch . Tiên bình thần bước ra khỏi chỗ ngồi và đến trước mặt Mạnh và đá thật mạnh vào chân của Mạnh khiến cậu không đứng vững mà khụy xuống đất , Mạnh ngạc nhiên nhưng cũng khá tức giận vì đây là lần đầu tiên cậu bị con gái đánh nói

_ Cô được lắm - kèm theo câu nói là một cú đá trả lại . Tiên thân thủ nhanh nhẹn né cú đá của Mạnh và tiến tới đánh vào mặt Mạnh , khiến hắn ngã nhào xuống đất . Một chất lỏng đỏ chảy ra từ khước miệng của Mạnh càng khiến cho cậu thêm tức giận và đầy nhục nhã _Cô không phải là bạn gái của hắn , cô muốn gì ?

_ Đúng . Biến và cút khỏi trường, tôi không muốn thấy anh xuất hiện trong trường - Tiên vẫn với vẻ lạnh nhạt như không có chuyện gì xảy ra rồi về chỗ ngồi .

Cả bọn cười khinh bỉ , còn Mạnh tức giận đến đỏ cả mặt mà không biết làm gì nên đành bỏ đi và thực hiện theo đúng như lời Tiên là rời khỏi trường (au: Nghỉ học luôn ấy). Sau khi Mạnh rời đi Phong mới chột lên tiếng:

_ Cảm ơn

_ Không có gì- Tiên vẫn lạnh nhạt.

Rồi tiếng chuông vào học cũng đến, tất cả nhanh chóng trở về lớp và bắt đầu buổi học.

*** Tan Học*** tại nhà Phong

Tại phòng Trình, cô đang mừng rỡ nhìn chiếc điện thoại, là người cô thương đang gọi, cô vội bắt máy:

_ Alo anh đang làm gì vậy? mà anh gọi em có việc gì không?- giọng hết sức ngọt (au: tởm quá)

_ À anh không có làm gì hết. Anh có chuyện quan trọng muốn nói với em- giọng Hùng rất nghiêm túc

_ Ừm, anh nói đi. Em nghe- Trình thì vẫn vô tư nhưng cũng hơi hồi hộp không biết chuyện quan trọng đó là gì

_ Chúng ta chia tay đi, anh có người mới rồi- Hùng nói mà không một chút do dự

_ Anh.....anh đang ...nói cái gì thế!?- Trinh mắt bình tĩnh mà lấp bắp, vì cô không bao giờ nghĩ Hùng sẽ nói chia tay với cô

_ Anh không yêu em, chuyện hôm đó anh nói là thật. Nhưng sự thật thì anh không có một chút tình cảm nào với anh cả. Anh yêu Nhi, cảm ơn vì đã ở bên anh trong khoảng thời gian Nhi giận anh- Hùng nói rồi tắt máy không một chút do dự

Tại Trinh như bị ù lại sau tiếng tắt máy của Hùng, cô như không nhận biết được xung quanh mình đang diễn ra âm thanh gì hay là không có. Từng giọt nước mắt cứ thế mà trào ra mà không có cách nào ngăn lại được, người cô dâng lên một cảm giác kì lạ, nó làm người ta thấy khó chịu mà không biết nên gọi nó là gì. Trước kia cái cảm giác đó cô gọi là đau nhưng giờ thì nó không đau như trước mà chỉ làm cô thấy khó chịu, với cô thì cái cảm giác này đã vô cùng căm ghét. Người cô như không thể nhắc lên nổi nữa, nhưng cô vẫn cố gượng mà chạy ra khỏi phòng. Trinh cứ mặc cho chất lỏng trắng trong ấy chảy ra mà cảm thấy chạy, cô chạy đến một căn phòng đối diện và gõ cửa. Đó là phòng của Phong, cô hiện tại chẳng biết lí do tại sao mình làm vậy mà cứ gõ, cứ gõ, gõ mãi nhưng đáp lại tiếng gõ cửa của cô là sự im lặng. Thất vọng dâng cao, cô chẳng còn biết đi đâu cả nhưng rồi cũng quyết định chạy sang phòng Tiên, vì đó là nơi cô nhận được hơi ấm khác thường, nó làm cô được bình tĩnh hơn.

Đứng trước phòng Tiên, cô gõ từng hồi vào cửa một cách gấp gáp, gõ một hồi cô cứ ngỡ câu trả lời vẫn là sự im lặng, thất vọng đã đến đỉnh điểm, hiện tại cô chẳng còn biết làm gì ngoài trở về phòng và suy nghĩ về những câu nói của Hùng. Cô quay người định bước đi, nhưng chưa kịp bước thì âm thanh trong phòng phát ra làm cô an ủi phần nào: _ Vào đi- cô nhanh chóng mở cửa bước vào. Trước mắt cô là một cô gái đang chăm chú nhìn mình như đang chờ đợi mình đến, cô lúc này hoàn toàn không để tâm đến chuyện đó mà đi thẳng vào ngồi bẹp xuống dưới chân Tiên và tựa đầu vào chân cô mà khóc. Tiên biết cô bị gì, làm sao và như thế nào, cách tốt nhất hiện tại là im lặng để cho cô khóc. Phía sau cánh cửa phòng cô có một người đang vô cùng khó hiểu xen lẫn sự đau xót khó tả nhìn về thân hình bé nhỏ đang gục xuống chân Tiên. Đó là Phong, anh ấy đã đến nhờ sự giúp đỡ từ Tiên và anh đang khó hiểu không biết vì sao cô nhóc của anh lại khóc và trong lòng anh lại dâng lên cảm xúc đau xót khó tả mà ngay cả chính anh cũng không biết nó là gì.

Riêng Tiên thì ở một góc độ khác đã nhìn thấy rõ mọi cảm xúc và sự khó chịu trong từng ngóc ngách trong tim hai con người kia nhưng cô chỉ im lặng vì chỉ những người đang và đã trải qua cảm giác đó mới biết nó gọi là gì và như thế nào, bởi nó không bao giờ có tên và không được đặt tên. Sau khi Trinh bình tĩnh hơn cô mới nhẹ cất tiếng nói trong từng tiếng nấc nghẹn:

_ Tao đâu làm gì sai mà anh ấy lại làm vậy với tao

_ Có. Mà đã sai khi yêu cậu ta- Tiên vẫn điềm tĩnh

_ Tại sao sai chứ? Anh ấy tốt với tao, yêu tao mà- Trinh vẫn cố đứng về phía Hùng

_ Tốt thì không chia tay. Tốt thì không rời xa. Tốt thì sẽ đau khi mà đau- giọng nói của Tiên len lỏi hơi sát khí

_ Vậy bây giờ tao phải làm gì? Tao đang đau lắm- Trinh nói rồi làm nấc lên từng hồi

_ Bắt đầu lại từ đầu- Tiên

Trinh chẳng nói gì chỉ gạt đầu rồi ỉu oải đi về phòng. Sau khi Trinh rời đi thì Phong từ sau cánh cửa đi ra với vẻ mặt lo lắng vì nhìn theo bóng dáng của Trinh. Tiên chợt lên tiếng giải đáp sự rối loạn trong anh và cho anh biết nên làm gì

_ Thời điểm tốt và đừng làm điều cậu ta đã làm

Phong chỉ gạt đầu rồi ra khỏi phòng. Tiên chỉ biết ngồi lắc đầu ngán ngẫm. Phong đi đến đứng trước phòng Trinh khẽ gõ cửa và cố lấy giọng tự nhiên hết mức để che đi sự lo lắng :

_ Nè Nhóc! Em đã ngủ chưa?

_ Có việc gì không?- Giọng vẫn còn nghẹn đầu đó

_ Tò vào được không?- Phong nói rồi mở cửa bước vào mà không có sự đồng ý của Trinh

Thấy Phong bước vào, cô chợt không kiềm lòng được mà chạy lại ôm anh và khóc nức lên. Phong cũng khá bất ngờ với hành động của Trinh nhưng rồi anh cũng vòng tay ôm cô vào lòng và xoa dịu cô. Sau một lúc cô đã lấy lại được bình tĩnh và chợt nhận ra mình đang ôm Phong thì đỏ mặt đẩy anh ra lấp bắp nói:

_ Anh.....anh tìm cô có việc gì?

_ Em đã nhận ra được điều cô khẳng định là sai chưa?- Phong

_ Thì sao? Tóm lại là anh muốn gì ? - Trinh

_ Ngày mai chúng ta đi chơi em có đi không?- Phong

_ Đi đâu?- Trinh lại trở về vẻ ngây thơ thường ngày

_ Cẩm trại với trường. Chỉ có học sinh một số học sinh mới được đi thôi - Phong vì biết cô ngốc nên giải thích

_ Được, vậy mai gặp- Trinh đã trở về như thường ngày và cũng dần quên đi chuyện lúc nãy

Phong chẳng nói gì thêm chỉ cười rồi về phòng, Vì anh vui khi thấy cô cười, vui vì cô gái mà anh yêu đã trở lại. Về phần Trinh thì đã bị rung động bởi nụ cười ấy, cô cảm nhận được sự ngọt ngào và dịu dàng trong nó, cô cảm thấy vui khi anh đối xử như thế với mình và chợt nhớ lại cái ôm lúc nãy, cái ôm ấm áp và mang lại cho cô sự an toàn. Trinh khẽ nở một nụ cười và thầm nghĩ “ Không lẽ mình thích anh ta rồi sao? Chắc không có đâu. Đi ngủ” nói là làm, cô liền bay thẳng lên giường và nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

*** Hồi ý***

Các bn cho tg hỏi, có ai muốn có H không vậy để tg biết còn viết nữa mà nói trước là tg viết H k hay đâu nha nếu có yêu cầu thì tg viết đúng thất vọng nha

Mong mấy bạn cho tg ý kiến nha !!!

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Cắm Trại

Sáng hôm sau Trinh thức dậy với trạng thái rất tươi tỉnh, không phải cô không nhớ về chuyện hôm qua mà chỉ không biết tại sao ngủ ngon vậy thôi. Trinh bay thẳng ra khỏi giường và đi làm vsen, một lúc sau Trinh bước ra với chiếc áo phông đen có chữ TFBOYS trước màu trắng(Au: Cô là Fan nhóm đó), chiếc quần jean trắng rách và với đôi giày đen, tóc bột gọn trong rất cá tính. Trinh hí hửng chạy xuống nhà, vừa xuống gặp phải Phong. Anh mặc áo phông rộng trắng tay dài, có dòng chữ MANCITY ở trước màu đen, chiếc quần jean ôm màu đen và với đôi boot đen trong cực điển trai. Cả hai cùng ngồi đợi ba người kia ở sô pha.

Vài phút sau, Vy từ phòng đi ra với áo phông rộng tay dài sọc ngang trắng đen, quần jean xám và với đôi giày trắng, tóc bím sang một bên được tô điểm bởi chiếc băng đô hình cái nơ trông rất đáng yêu nhưng cũng không kém phần cá tính. Sau đó Thành thì từ phòng dưới nhà ra, Tiên từ trên lầu đi xuống. Thành thì với áo phông đen có chữ hoa văn nhỏ ở giữa áo, quần jean xanh rách và đôi giày đỏ trắng trong cũng rất điển trai. Tiên thì với chiếc áo phông đen rộng có hoa văn là hình chữ nhật trắng có chiếc tháp EIFFEL đen ở giữa cùng vài dòng chữ tiếng anh nhỏ và chiếc quần jean ôm đen có rách ở đầu gối với đôi giày trắng đen, tóc để xõa tự nhiên trông cực kì cá tính và mạnh mẽ. Tất cả cười với nhau như chào buổi sáng trừ Tiên rồi cả bọn cùng ra xe đi đến trường.

*** Tại Trường***

Chiếc BMW trắng hoa tiết đen bóng chạy thẳng vào trường gây ra nhiều sự chú ý của đoàn người đang đứng đợi sẵn từ trước. Bọn họ bước xuống xe ngay lập tức trở thành tâm điểm, cũng như mọi ngày nhưng hôm nay họ đã thu hút luôn cả ánh nhìn của các giáo viên, Họ như những ca sĩ vừa trở về trường sau sự thành công của mình vậy. Các bạn nữ thì hò hét lên khi thấy hai chàng nhưng cũng dùng ánh mắt ghen tị nhìn ba nàng kia, các bn nam cũng như nữ, cũng xôn xao khi thấy ba nàng, điểm đặc biệt là hôm nay trong Trinh xinh hơn mọi ngày nên càng thu hút nhiều con mắt hướng về mình. Cả bọn tiến đến chào thầy cô theo phép rồi nhận lệnh của họ mà xuất phát đi. Cả đoàn xe của trường đi thẳng vào rừng, nơi này rất đẹp, một nơi hoang sơ nhưng không làm người ta hoảng sợ. Phong, Trinh, Thành, Vy, Tiên đi với chiếc BMW còn tất cả thì đi trên hai chiếc xe khách ba mươi chỗ.

Đến nơi, tất cả đều hào hứng đi theo hướng dẫn viên mà trường thuê để đi tham quan rừng và tìm chỗ cắm trại. Nó không cách xa nơi đậu xe mấy, vẫn có thể nhìn thấy ba chiếc xe khi. Thành vừa lấy từ xe ba cái lều, đưa cho Tiên một cái rồi cậu cùng với Phong đi căng hai cái lều còn lại. Thoáng chút cả ba cũng đã căng xong ba cái lều trước sự ngưỡng mộ của cả đoàn. Lều Tiên nhỏ hơn của Thành và Phong, tất nhiên là Phong- Trinh một lều, Thành- Vy một lều và Tiên một lều. Lẽ ra là hai chàng một lều và ba nàng một lều nhưng vì Tiên muốn một mình nên Thành chuẩn bị thêm một cái nữa, còn việc nam nữ chung một lều là do giáo viên đề nghị vì sợ lúc tới các bạn nữ sẽ sợ hãi mà ngủ không được đâm ra hại cả đoàn, vì an toàn là trên hết (au: an toàn nổi không?). Sau khi tất cả đều căng xong thì các bạn nam và thầy giáo được phân công đi kiểm củi khô để tối đốt lửa trại còn các bạn nữ thì cùng cô chuẩn bị các đồ ăn mà mỗi người đã chuẩn bị sẵn để ăn.

Sau khi các bạn nam và các thầy đã về với thật nhiều củi khô thì cả đoàn mới bắt đầu ăn uống. Trinh, Vy, Thành, Phong đều đi đến lều của Tiên để lấy đồ ăn và cùng ăn với cô, sau khi ăn xong, cả đoàn cùng ngồi lại thành một vòng tròn và bày ra các trò chơi để chơi với nhau, thi hát xem ai là người thắng và cuối cùng kết quả là Vy, Trinh thắng còn Tiên, Thành, Phong thì không chơi chỉ ngồi xem thôi. Tiếp theo là các trò chơi đủ thứ kiểu trên đời rồi cả đoàn cùng tham gia trừ Tiên và rồi những tiếng cười phát ra đầy xôn xao náo nhiệt cả khu rừng. Ở một khu cảnh khác của khu rừng là một con suối với rất nhiều cây xanh ven đó, Tiên ngồi trên một tảng đá to ở gần một cái cây và dựa lưng vào đó, cô nghe nhạc và nhắm nghiền mắt lại như đang ngủ nhưng thực chất là cô đang thưởng thức phong cảnh, thưởng thức cái thiên nhiên vốn có của đất trời và cũng bởi vì sự bình yên này đã làm Tiên phải nhớ về một thứ (au: Thứ gì thì đời phần 3 đi há)

Trong khi đó bên này tất cả mọi người đang cùng tổ chức một trò chơi có tên gọi là Giải mê cung. Các đội được bắt cặp với nhau và đi theo chỉ định từ những gợi ý của các thành viên tổ chức trò chơi, kèm theo đó là một cái kèn để khi không tìm được đường ra thì thổi và một người trong bang tổ chức sẽ đi vào và đi theo tiếng kèn mà đi ra, còn những người còn lại vẫn tiếp tục chơi. Có tám đội chơi, mỗi đội hai người, Vy- Trinh một đội vì Thành, Phong, Tiên không chơi nên hai người họ đi chung, còn các người còn lại sẽ bắt cặp với những người cùng lều với mình và bang tổ chức gồm mười thành viên nữa. Nhận được hiệu lệnh kèn xuất phát thì các cặp đã lần lượt đi vào mê cung. Được một lúc cũng nhận được tiếng kèn cầu cứu, lập tức có một người đi vào để đưa họ ra, vài phút sau đội cầu cứu cũng được đưa ra ngoài. Tiếp đó các cặp đôi cũng lần lượt cầu cứu và được đưa ra một cách an toàn.

Hiện tại chỉ còn ba đội là Vy-Trình và hai đội nữa, sau một lúc thì hai đội kia cũng giải dc mê cung và đi ra, đương nhiên là hai đội đó đã giải dc giải nhất và nhì. Vẫn còn Vy và Trình trong đây nhưng dường như mọi người đã quên họ mà chỉ lo chúc mừng cho hai đội kia. Sau 30' Phong chợt không thấy bóng dáng của Trình và Vy nên thắc mắc hỏi Thành:

_Trình với em tao đâu rồi

_Không phải đã ra rồi sao! - Thành nhìn về hướng những con người kia đang vui chơi và cứ nghĩ họ đang chơi đùa trong đây. Hiện tại hai chàng đang ngồi trong lều và chơi điện thoại nên cũng không quan tâm mấy.

Sau khi nghe Thành trả lời Anh cũng không quan tâm vì cũng nghĩ như Thành nên vẫn bấm điện thoại. Đến tối, mọi người đang trở về lều để ăn và sau đó là đốt lửa trại, hai chàng đã đến lều của Tiên rồi nhưng chờ mãi không thấy bóng hai nàng kia đâu thì lo lắng. Phong đợi mãi không thấy thì mất tối sầm lại lộ vẻ tức giận nhưng cũng khôngbkems phân lo lắng, anh chạy thẳng ra giữa trại, hai người kia chạy theo, anh hét lớn để tập trung lại tất cả mọi người:

_ Tập trung hết cho tôi!

Tất cả tức tốc chạy lại xem có việc gì thì kết quả là:

_Các người đã kiểm tra đủ hết người chưa- Phong bắt đầu mất kiên nhẫn vì giờ trời đã bắt đầu tối đi. Họ bắt đầu duren danh lại thì đúng đã mất hai người rồi lại quay lại nhìn Phong thì run sợ trước gương mặt tức giận và ba đôi mắt đang toát sát khí từ Phong và hai người bên cạnh.

_ Các người làm việc kiểu đó hả? Nếu nhầm làm không được thì đừng bày ra trò này. Tìm không ra hai người họ thì các người chuẩn bị mất việc và bị đuổi học đi.

Nói rồi Phong cùng Tiên và Thành chạy và trong đi tìm, còn những người kia vì bị Phong đe dọa nên cũng cầm đầu chạy vào đi tìm hai nàng. Thời gian từ từ trôi qua mà vẫn không tìm được hai nàng đâu, Thành và Phong bắt đầu mất hết kiên nhẫn, họ đoán là hai nàng đã lạc và rừng sâu, nơi không không nằm trong quyền kiểm soát của bang tổ chức nên đi và sau hơn để tìm. Họ đi chạy, không ngừng gọi tên hai nàng nhưng đáp lại họ là sự im lặng, họ như hoảng loạn mà lao vào tìm kiếm, sau một lúc họ đã tìm thấy Vy. Vy đang ngồi tựa vào một cái cây với gương mặt nhợt nhạt, ba người họ hoảng hốt chạy lại. Vy bị rấn cản nên Trình kêu ngồi lại và mình thì đi tìm người giúp nhưng mãi tới giờ vẫn không thấy. Nghe vậy Phong càng thêm lo lắng mà bảo Thành và Tiên đưa Vy vào viên gấp còn mình thì vẫn tiếp tục tìm. Thành lập tức bế sóc người Vy lên và chạy về trại để đưa Vy và bệnh viện, Tiên cũng đi theo.

----- Bệnh viện-----

Khi đưa vào bệnh viện Vy đã được các bác sĩ và y tá cấp cứu kịp thời nên nọc độc của rắn không làm cô phải sốt chỉ nằm viện hai ngày để theo dõi rồi được xuất viện. Sau khi Vy được an toàn thì Thành đã gọi ngay cho thầy giáo để biết đã tìm được Trình chưa nhưng như dự đoán của Tiên và Thành là vẫn chưa tìm được. Tiên bắt Thành ở lại với Vy còn mình thì cấp tốc chạy đi tìm người. Đến nơi Tiên cũng không quên mang theo những cận vệ của mình để hỗ trợ việc tìm người. Tất cả đều ngạc nhiên với sự xuất hiện của Tiên cùng những cận vệ ấy nhưng họ cũng phải tiếp tục tìm kiếm để giữ lại chén cơm và kiến thức âm nhạc của mình.

-----Trở về tối hôm trước-----

Sau khi Thành đưa Vy đi thì Phong vẫn tiếp tục tìm kiếm, trong lòng anh bỗng dưng lại thấy đau như cắt. Anh không tìm thấy Trình, không lẽ anh lại vội dụng vậy sao? Một người đứng đầu nắm trong tay chiếc ghế chủ tịch tập đoàn đứng đầu thế giới thế mà không nắm giữ được người mình yêu sao? Anh không xứng ngồi trên chiếc ghế đó nếu như không tìm được cô, vì ngay cả bao vệ cô anh còn không làm được thì những trở ngại trong công việc làm sao anh có thể vượt qua nếu thiếu đi cô. Phong tự trách bản thân rồi lại lại đầu đi tìm, đang đi thì bỗng nhiên trời mưa, anh thấy được một cái hang gần đó nên chạy vào trú mưa. Anh lấy mấy cành cây khô ở trong hang chụm lại mà đốt lên để sưởi ấm, anh chợt nhìn ra ngoài, cơn mưa kia không to cũng không nhỏ nhưng anh chắc nếu ai bị mưa ướt sẽ bệnh vì đây là mưa đầu mùa. Nghĩ đến đây anh lại càng lo cho Trình hơn vì anh biết cô nàng ngốc đó sẽ không tự lo cho mình được trong bất kì hoàn cảnh nào. Anh ghét cơn mưa này vì nó làm anh hiện tại và ghét nhưng hạt mưa kia, nó như những vết dao đâm vào tim anh vậy. Anh đang rất lo cho cô, nhưng không phải anh không lo cho em mình mà bởi vì anh biết Thành và Tiên sẽ chăm sóc tốt chỉ Vy. Anh mất anh nhìn ra bầu trời tối tối ấy, anh hy vọng Trình sẽ không sao, hy vọng tìm được cô sớm hơn. Đây là lần đầu anh hy vọng vì với anh tất cả anh đều có nhưng chỉ thiếu cô mà thôi và anh sẵn sàng làm tất cả để mang cô về bên mình bởi vì ANH YÊU CÔ

hết chương

Xin lỗi mí bạn nha tại mình còn phải học nên lâu ra mong mí bạn thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Gặp nhau

Phong vẫn ngồi đó, ngồi chờ đợi cơn mưa kia mau tạnh , hy vọng Trình sẽ không sao. Anh quay mặt nhìn xuống đất, nhắm nghiền mắt lại để tự trách bản

thân thì chợt anh nghe thấy có tiếng động phát ra. Anh đưa mắt nhìn ra thì đập vào mắt anh là hình dáng của Trinh khiến anh thấy mà vui mừng nhưng cũng không khỏi đau lòng, quần áo cô ướt hết do trời mưa, gương mặt tái nhợt vì lạnh, len lỏi đâu đó trong đôi mắt ấy là sự sợ hãi và hoảng loạn. Phong không kiềm được nữa mà lao tới ôm chặt lấy cô, cô cũng vui mừng lao vào nằm gọn trong lòng anh để lấy lại hơi ấm cùng sự quen thuộc mà cô tưởng chừng mình sẽ đánh mất. Khi Trinh vừa rời khỏi Vy đi được một lúc thì thấy không an toàn nên quay lại nhưng lúc quay lại thì chẳng thấy ai đâu. Cô thấy một thứ sau xa lạ quá không giống như chỗ mà cô và Vy dùng chân, cô biết mình đã bị lạc, cô rất hoảng loạn và hi biết đâm đầu chạy để tìm lối ra nhưng cô nào biết việc làm đấy chỉ khiến cô càng lạc và đi sâu hơn vào rừng. Đang chạy thì bỗng trời mưa to, cô liền chạy đi tìm chỗ để trú nhưng tìm mãi vẫn không thấy. Người cô đã ước hết, cho đến khi thấy ở một nơi có ánh sáng, cô biết ở đó có người liền chạy lại, vừa chạy đến cô lại ngạc nhiên vì cô không nghĩ người đó là Phong, bỗng thấy lòng thật hạnh phúc khi nhìn thấy sự lo lắng hiện trên gương mặt của anh, lúc đấy chỉ muốn chạy lại ôm anh thật chặt nhưng lại không dám làm mà chỉ đứng nhìn anh như thế cho tới khi anh chạy lại ôm cô. Bao nhiêu cảm xúc đều ùa về, rồi những giọt nước mắt nóng ẩm bỗng chảy ra và lăn dài trên má cô. Đó không phải là khóc vì đau vì hoảng sợ mà là vì hạnh phúc, cô chưa bao giờ cảm nhận được sự hạnh phúc này từ Hùng hay là từ bất kì người thân nào của cô. Từ lúc đó cô biết, cô nhận ra chỉ có anh, Phong chỉ mang lại được cho cô cảm giác ấm áp và sự hạnh phúc mà bấy lâu cô vẫn luôn tìm kiếm nơi Hùng. Và giờ cô cũng đã nhận ra, vì sau cô là không khó chịu khi Hùng chia tay cô và lại cảm thấy ngượng khi nhìn Phong, thấy nhói khi anh ở bên người con gái khác vì trái tim cô đã thuộc về Phong từ lâu rồi.

Một lúc sau, Phong mới buông Trinh ra, cắt giọng trách móc:

_ Không biết đường thì đừng đi lung tung. Em có biết tôi lo cho em thế nào không hả!?

_ em xin lỗi- Trinh nói giọng run run

_ Ngồi xuống đây sưởi ấm một cho đồ khô đã- Phong kéo cô đến chỗ lúc này mình đã ngồi

Anh ôm cô vào lòng để sưởi ấm thêm cho cô, mặc cho có có ướt đến thế nào anh cũng sưởi, sưởi cho đến khi cô không còn lạnh nữa, à không mà là sưởi cho cô đến suốt đời. Cứ thế cả hai cứ ngồi tựa vào nhau cạnh một đồng lửa, dưới một bầu trời đen mưa tầm tã và rồi cả hai ngủ thiếp đi lúc nào không hay. Cho đến sáng hôm sau, Phong vẫn thức dậy trước, nhìn sang người đang ngủ trong lòng mình mà xót xa, anh đưa tay gọi cô dậy nhưng vừa chạm vào da cô thì hoảng hốt. Trinh vì trận mưa đêm qua mà bị sốt, anh bế xốc cô rồi chạy ra ngoài để trở về trại và cũng không quên vừa đi vừa thổi kèn tín hiệu cho mọi người. Tiên nghe thấy liền lần theo tiếng kèn và gặp được hai người họ, Cô cũng không khỏi lo lắng khi thấy Trinh đang nằm gọn trên tay Phong với gương mặt tái nhợt kia nhưng vì lạnh lùng quá nên không biểu lộ cảm xúc ra ngoài chỉ bảo đưa nhanh vào viện rồi bảo tất cả mọi người trở về nhà. ***Tại bệnh viện***

Trinh cũng được đưa vào bệnh viện nơi mà Vy đang dưỡng bệnh, do đưa vào viện kịp thời nên Trinh không sao và giờ đang được nằm cùng phòng với Vy. Sau khi hai nàng đã được an toàn thì Tiên lôi hai ông tướng kia ra ngoài cho họ nghỉ ngơi, mặt khác là đem họ ra nhét thức ăn vào bụng để còn lo cho hai nàng kia, nhưng khổ nỗi nói nhẹ không chịu đi cho đến khi Tiên phải tóa sát khí mà đòi đem hai cô kia đi giấu mới chịu đi ăn. Vì Tiên đã nói làm gì thì sẽ làm mà đặc biệt là giấu người, cho dù có lục tung khắp thế giới cũng không tìm được người nên hai chàng mới sợ mà đi đấy.

Sau khi ăn xong ba người chia hai ngã, Phong thì trở lại bệnh viện chăm hai cô kia còn Thành thì cùng Tiên về nhà để lấy đồ cho hai nàng và ông tướng kia vì hôm qua tới giờ ông có tắm đâu, cứ mãi đi tìm người mà quên luôn mình. Trên đường đi về thành chợt nói:

_ Một đứa luôn luôn sạch sẽ mà tới giờ chưa tắm thì- nói rồi thành cười hắc ra rồi lắc đầu. Tiên cũng cười nhẹ rồi tựa đầu vào xe nhắm mắt một lúc vì tới qua tới giờ cô có ngủ được tí nào đâu(Au: hihi Phong thì thích ở sạch, Tiên lại thích ngủ, Trinh thì bình thường, hai người kia phần sau tiết lộ)

Tại nhà _ Sau khi giúp anh trai mình thu dọn đồ cho ba người kia xong thì Tiên phi thẳng lên phòng và phi thân vào làm vsen rồi lại bay ra ngoài lao thẳng về giường ngủ một giấc. Tới 7h30', Tiên chợt tỉnh giấc vào lần xuống giường đi vào WC, một lúc sau cô đi ra với bộ đồ là chiếc quần ôm đen, áo thun trong và một chiếc áo sơ mi sọc ca rô đen trắng bên ngoài, tóc để xõa tự nhiên, chân đi đôi boot đen rồi đi xuống mà xe lấy chiếc moto đen yêu dấu đi đến bệnh viện.

Tại bệnh viện_ Cô bước chân vào bệnh viện đã thu hút được nhiều ánh nhìn của tất cả mọi người, nhưng cô nào để ý tới chỉ cắm đầu nhìn điện thoại, tai nghe headphone và đi thẳng vào phòng bệnh mặc cho người ta nhìn mình. Đến trước cửa, cô nhìn vào trong thấy bốn con người kia đã ngủ, định trở về nhưng nhìn lại thì thấy cảnh hai chàng đang ngồi gục đầu ngủ bên giường bệnh của hai nàng thì nhếch môi cười nhẹ nhưng đây thích thú, Tiên mở nhẹ cửa bước vào để không làm người bên trong thức rồi cầm chiếc điện thoại trên tay bấm bấm chụp lại cảnh tượng hiếm thấy này rồi đi ra ngoài. Tiên không về nhà mà đi đâu đó cho tới tận 11h mới trở về nhà rồi lại lên phòng thoát y và thay mặc một cái áo sơ mi rộng vào rồi bay lên giường ngủ.

Sáng hôm sau, vì hôm nay là chủ nhật nên cô định nướng đến trưa nhưng lại bị tiếng chuông của phá rồi, bực mình cô ném gối loạn xạ để rút giận nhưng vẫn chưa đủ trút giận nên đi xuống mở cửa và đề người kia đập cho một trận. Người đứng ngoài cửa thấy có người ra mở cho thì mừng muốn chết chưa kịp cảm ơn thì một cái gối bay vào mặt. Vừa lấy cái gối ra thì nhìn thấy một cô gái trong chỉ một chiếc áo sơ mi rộng trong thật quyến rũ nhưng lại không chăm chú nhìn vẻ đẹp đó được vì người đó đã bị thu hút bởi một màu đen mang đậm sát khí phủ kín người cô gái đó nên người đó không nhìn được mà chỉ biết run sợ. Tiên cắt giọng sát khí băng hà:

_ Anh là ai?

_ Bạn của chủ nhà- Hấn trả lời

_ Tôi không quen anh. Biế- Tiên nói rồi đóng cửa lại nhưng lại bị cậu ta đẩy vào lại

_ Chủ nhà không phải cô- hấn có vẻ kêu ngoạ. Nhưng Tiên không trả lời chỉ lườm hấn.

_ Chủ nhà là Lãnh Hấn Thanh Phong và Lãnh Thiên Thành - hấn càng đắc thắng khi nói tên chủ nhà

_ Bạn? - Tiên trở về về lạnh lùng thường ngày và không còn toả ra sát khí nữa.

_ Phải. Cô là ai? - Hấn vẫn kêu ngạo

_ Mama họ- nói rồi cô đi thẳng lên phòng chẳng thèm ngó ngang tới hấn ta.

Hấn thì khó hiểu nhưng lại không ngan được Tiên lại hỏi nên quay ra đến bệnh viện tìm hai chàng kia. Sau đó vài phút Tiên cũng đã thay đó đi xuống chẳng thấy hấn ta đâu nhưng ững không quan tâm mà đóng cửa nhà đi đến bệnh viện.

Vừa bước vào phòng đã gặp hấn ta đang ngồi trên cái xô pha đối diện giường bệnh chơi điện thoại. Tiên chẳng bận tâm nữa chỉ nhìn bốn con người kia như tra hỏi và không ngừng toả ra sát khí. Vy cảm nhận được sát khí của Tiên liền lên tiếng:

_ A. Mama à. Con với Trinh không biết gì hết nha. Mama cứ hỏi họ là được ạ- Vy chỉ tay vào Phong và Thành.

_ Mama à. Mama cũng biết nó là bạn con rồi phải không. Nó là Đình Nhật Minh, gia thế là con trai của một tập đoàn Đình Hạo đứng thứ ba thế giới. - Phong cũng hiểu ý Vy nên không gọi tên hay là xưng hô như thường ngày mà chỉ kêu mama như lúc họ đùa giỡn khi ăn. Một phần cung tại Tiên cũng kêu gọi vậy khi gặp người lạ mà cô không quen.

Sau khi nghe hai anh em nhà họ Lãnh gọi như vậy thì không khỏi thắc mắc mà lên tiếng:

_ Vợ bé của ba mày à. Sao lại kêu cô ta là mama

_ Không phải- cả bốn người kia đồng thanh

_ Vậy rốt cuộc cô ta là ai? - hấn càng khó hiểu hơn

_ Anh không cần biết- Tiên buông câu lạnh buốt cả tai làm cho bốn người kia hiểu ý mà không dám hó hé câu nào về thân phận của cô.

Sau đó do không khí lạnh quá nên ba chàng kia rủ nhau ra ngoài ăn nhằm tách Minh và Tiên ra để người bệnh còn có không khí ấm mà sống. Sau khi họ vừa đi Tiên kéo ghế ngồi giữa hai cô nàng kia, vừa ngồi xuống đã bị đem tra hỏi:

_ Mày bị gì mà sáng ra đã toả sát khí ghê vậy- Vy biết mặc dù Tiên có lạnh lùng ra sao thì khi ở cạnh họ, họ luôn nhận được sự ấm áp từ cô của cái được gọi là thân thiện. Còn với người ngoài thì không nhưng chưa bao giờ thấy nó kinh khủng đến vậy.

_ Ukm đúng rồi. Mà sao lại gọi là mama nữa, không phải chỉ gọi đùa thôi sao- Trinh cũng hơi thắc mắc

_ Bị phá giấc ngủ. Cứ việc gọi thế- Tiên trở lại như thường ngày

Trinh và Vy chỉ gật đầu rồi ngồi nghe nhạc cùng Tiên và chờ đồ ăn mang về từ ba chàng kia.

**** end chương****

Giới thiệu lại nha:

Đình Nhật Minh, là con trai một của tập đoàn Đình Hạo, là bạn thân của Phong và Thành, vừa đi du học Mỹ về. Tính tình kêu ngạo, lăng tử, đào hoa, lúc làm việc rất nghiêm túc và đôi khi còn lạnh lùng hơn cả Thành. Vốn không biết hai thằng bạn có hai cô em, vừa mới biết Vy là em Phong khi đi thăm bệnh.

Thông báo nhỏ: tğ sẽ đổi cách xưng hô để dễ phân biệt nha và nó xe bắt đầu áp dụng và chương sau và cả mấy phần sau nữa.

Phong: anh; Thành: cậu. Hai nhân vật này phần sau sẽ đổi cách xưng hô lại với nhau.

Trinh: cô; Vy: nhỏ; Tiên: nó; Minh: hấn. Bốn nhân vật này sẽ giữ nguyên cho tới hết mất phần sau nha.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Anh ấy là bạn trai tôi

Đang ngồi nghe nhạc thì cánh cửa chợt mở ra, Trinh, Vy cứ tưởng ba chàng kia đã về thì mừng muốn chết vì được ăn rồi nhưng không ngờ Kỳ và Hân bước vào làm nụ cười trên môi hai nàng không còn nữa mà thay vào đó là cái liếc xén. Vy bực mình lên tiếng:

_ Tôi đây làm gì tôi không hoan nghênh

_ Tôi xem hai con đ*** có sao không mà nếu có sao càng tốt- Kỳ lên mặt(ầu: ối giời, tới giờ mà còn chưa chừa à, dám nói hai nàng của ta là loại rẻ tiền kia á. Ta sẽ cho mi chết chắc)

_ Thế thì Thành và Phong sẽ thuộc về chúng tôi- Hân tiếp lời rồi cười khinh

_ Mà nói ai đ*** hả? Cẩn thận miệng mày đấy nếu không tao tát cho vỡ mồm - Trinh ức chế lên tiếng

_ Không cần tát. Mai đi dự tan lễ hai con đ*** đó là được- nói rồi Tiên đứng dậy xoay người lại đá phăng cái ghế làm hai con kia không khỏi run sợ.

Vì hôm nay Tiên mặc một cái Áo trắng trơn, với chiếc quần ôm đen thường và thêm đôi giày trắng tóc xoã tự nhiên nên nhìn từ phía sau có hơi nữ tính tí nên hai con kia không nhận ra mà mạnh miệng thế. Tiên từ từ tiến lại gần họ, không ngừng toà ra sát khí làm cho Kỳ và Hân đổ mồ hôi như tắm.

_ Còn khá là mạnh miệng - Tiên nói rồi giờ tay tát hai á hai bạt tay làm hai á ôm mặt mà khóc vì đau rồi bỏ chạy trước khi Tiên có ý định giết người(ầu: ầu: cũng lạnh sống lưng rồi. Kinh thật)

Còn Vy và Trinh khi thấy vẻ mặt sợ hãi của hai á thì cười nghiêng cười ngả như hai con bệnh(ầu: tâm thần í)

Tiên thì vừa đúng lúc có người trút giận nên ra tay hơi nặng nên làm hai á bỏ chạy như điên. Sau khi hai á vừa đi không lâu thì ba chàng cũng vừa về và không quên mang theo đồ ăn cho ba nàng. Trinh, Vy thì cười tít mắt vì này giờ cũng được ăn còn Tiên thì vẫn lạnh lùng mà ăn. Sau đó Tiên bỏ đi đâu không biết để lại năm người kia ngồi trong phòng cười đùa với nhau, à mà chỉ bốn thôi vì Thành không cười.

Thời gian trôi qua rồi cũng đến chiều, cả đám đã chuẩn bị từ bệnh viện đi về,đáng ra thì mai mới được về nhưng vì lâu quá nên xin bác sĩ cho về sớm. Sau khi trở về nhà cũng không thấy Tiên đâu, họ cũng không quan tâm mấy vì nó biết tự lo cho mình nên không muốn ai bận tâm đến. Cả bọn ai về phòng nấy, chỉ có khác là Trinh bị anh bắt về phòng mình, cô ra sức vùng vẫy nhưng vô ích vì cô còn chưa khỏi bệnh, cộng thêm anh là nam cô là nữ sao mà chống cự được nên rồi cũng nằm im cho anh bế về phòng. Anh đặt nhẹ cô trên chiếc giường của mình rồi dặn dò:

_ Nằm yên đó. Nếu có ý định về phòng thì bỏ ngay vì em không trốn thoát tôi đâu. - nói rồi anh quay lưng đi xuống nhà dưới.

Anh đi thẳng vào nhà bếp nấu một ít cháo cho cô, vốn không biết nấu ăn nhưng đã được Tiên chỉ cách nấu cháo vì Tiên nghĩ món đó là món cần bản nhất cho ai muốn học nấu ăn. Sau khi nấu xong anh bày ra bát rồi mang lên cho Trinh. Đến phòng anh đưa bát cháo cho Trinh, cô ngạc nhiên ngồi dậy nhận lấy nó và hỏi:

_ Tiên về rồi à

_ Không- anh thân nhiên trả lời rồi ngồi xuống giường cạnh Trinh

_ Vậy cái này ai nấu- Trinh ngạc nhiên vì trong nhà chỉ có Tiên biết nấu ăn mà nó lại không có ở nhà thì ai nấu.

_ Tôi, ăn đi hỏi nhiều- Phong trả lời có hơi ngại vì đây là lần đầu anh nấu ăn

_ Há!/? Ăn được không? - Trinh nghi hoặc hỏi thì nhận được cái lườm từ Phong mà chẳng dám hó hé câu nào nữa chỉ biết im lặng mà ăn. Ăn xong Phong bảo cô nằm xuống nghỉ, cô cũng chẳng nói gì mà làm theo.

Sáng hôm sau, trong một căn phòng nọ có hai người đang ôm nhau ngủ trên chiếc giường êm ái. Hai người không ai khác là Trinh và Phong, anh đã thức dậy từ sớm rồi nhưng khi mở mắt ra đã thấy người anh có gì đó nặng nề lên người mình, anh nhìn xuống thì thấy ai kia đang ôm mình ngủ ngon lành nên không nỡ gọi dậy mà ôm cô ngủ tiếp. Cho đến khi Trinh tỉnh dậy thì cô giật bắn người ngồi dậy, hai tay liên tục vỗ vỗ vào mặt mình và lăm bằm cái gì đó. Thấy vậy anh ngồi dậy hỏi:

_ Em làm sao thế?

_ Anh..... sao lại..... - Trinh nói lắp bắp cộng thêm cái vẻ mặt đang đỏ như cái cà chua của cô làm cho anh bật cười

_ Đây là giường anh, không lẽ không được ngủ à.

_ Nhưng..... À mà mấy giờ rồi- Cô muốn nói gì đó nhưng lại đổi chủ đề

_ 8h - Phong nhìn chiếc đồng hồ trên tủ ở đầu giường rồi trả lời.

_ O.... Trễ giờ học rồi- Cô nói rồi định bước xuống giường thì bị anh ngăn lại.

_ Đi đâu đó.

_ Thay đồ đi học- Trinh thân nhiên.

_ Ngốc. Trễ rồi. Hôm nay chúng ta nghỉ -Phong nói rồi xoa đầu cô nói tiếp- về phòng làm vsen rồi xuống nhà ăn sáng. Sau đó về phòng mang hết đồ của em qua đây. Không làm thì anh sẽ giúp em dọn nó qua đây rồi chưa. - anh nói rồi lại đi vào wc làm vsen.

Trình ngay lập tức chạy về phòng làm vsen như lời anh nói nhưng cũng không khỏi suy nghĩ lung tung về việc anh bảo và việc sau này anh và cô sẽ ngủ chung. Cô nghĩ rồi lại tự cốc vào đầu mình tự bảo” mày nghĩ lung tung quá. Chắc là do đọc đam mỹ nhiều quá rồi” sau đó mới chịu đi làm vsen rồi đi xuống nhà. Vừa xuống nhà đã thấy Thành, Vy đã ngồi đó ăn sáng, nhưng không thấy Tiên đâu, cô vừa ngồi vào bàn vừa hỏi:

_ Mama đâu rồi? À còn cả cái anh Minh gì đó nữa?

_ Mama vẫn còn ngủ, còn anh Minh thì có hẹn với em nào đi chơi rồi- Vy nói

_ Ô mới về mà có người yêu rồi à. Tài thật. À mà thôi để tao lên kêu Tiên dậy. - Trình nói rồi đứng dậy định đi thì bị một cánh tay ấn cô ngồi lại ghé rồi nói:

_ Em không cần gọi. Còn nếu muốn đi gặp bác sĩ nữa thì cứ lên gọi- Phong nói rồi kéo ghế ngồi cạnh Trình

_ Sao vậy? Sao phải gặp bác sĩ? - Trình ngờ ngác hỏi

_ Mày không biết đâu. Lúc trước có lần Tiên cũng không xuống ăn, tôi ới anh hai lên kêu mà không nghe lời ngăn cản của anh Thành và kết quả là ăn đạn gỏi từ mama, không chỉ vậy còn bị mama không cho ăn cơm nữa luôn phải ra ngoài ăn. - Vy giải thích

_ Gì ghê vậy. Vậy thôi ăn đi- Trình nghi hoặc rồi cũng từ bỏ ý định đó mà ngồi ăn. Không lâu sau Tiên từ trên lầu đi xuống vẫn với vẻ mặt lạnh như tiền ấy. (au: hình như au lâu rồi không cho Thành thoại thì phải ha) Thấy vậy Thành gọi:

_ Êm đến ăn luôn đi.

_ Gọi mama- Tiên trả lời lạnh nhạt

_ không sao đâu anh Minh đi chơi rồi- Vy giải thích cho Thành

_ Ai nấu? - Tiên đòi chủ đề

_ Ủ đúng rồi này giờ quên mất, bữa sáng ai nấu vậy? - Vy ngây thơ hỏi.

_ Anh. - Thành thân nhiên trả lời. Câu trả lời của cậu làm cho ba con người kia đo tại chỗ.

_ Tốt- Tiên gấp thức cho vào miệng rồi nhận xét- sau này anh thay em nấu.

_ Sao vậy? - Thành hơi bất ngờ với lời đề nghị của cô em gái mình.

_ Lười- Tiên vẫn lạnh nhạt. Câu trả lời của Tiên làm cho bốn con người kia lắc đầu ngán ngẩm nhưng chỉ có Thành mới nhận ra điều khác lạ ở Tiên.

_ Ủa mà sao anh biết nấu vậy? - Vy thắc mắc hỏi Thành

_ Tao nhờ- Tiên trả lời giúp Thành vì nó biết anh mình sẽ không thể trả lời là ' anh nhờ Tiên dạy nấu' nên nói đỡ

_ ưm. Mà anh nấu ngon lắm đó. - Vy nói rồi nở nụ cười làm cho trái tim ai kia lồi nhịp một tí.

Sau khi ăn xong, Thành, Vy, Phong, Trình rủ nhau đi chơi chỉ riêng Tiên ở nhà vì nó bảo không muốn đi. Thế là bốn người cùng đến khu vui chơi. Trình với áo phông trắng trơn bên ngoài khoác thêm chiếc áo sọc caro đỏ đen xoắn lên và chiếc quần jean cụt màu đen để lộ đôi chân thon dài trắng mịn, chân đi đôi giày trắng trong rất cá tính. Vy thì với chiếc áo phông trắng ngắn nửa người có dòng chữ tiếng anh ở trước và với chiếc váy xanh đậm ngắn cũng để lộ đôi chân thon dài trắng mịn, chân đi giày đen, trong thật dịu dàng và đáng yêu nhưng cũng không kém phần cá tính(au: chân dù dài nhưng cũng bé hơn hai chàng thôi). Thành thì với áo phông trắng trơn cũng có dòng chữ tiếng anh ở trước khoác bên ngoài là chiếc áo xanh đậm có và sọc nhỏ hai bên vai tạo điểm nhấn cho áo và với chiếc quần jean xám, chân đi đôi boot đen trong cậu thật đẹp trai và rất có sức hút. Phong cũng không thua kém, anh với chiếc áo phông trắng trơn, bên ngoài là chiếc áo khoác da đen, cùng với chiếc quần jean đen, chân đi đôi giày trắng trong anh không khác gì ngôi sao cả, rất đẹp trai và đầy cuốn hút. Cả bốn cùng đi đến khu vui chơi với chiếc BMW đen của Phong.

*** Tại khu vui chơi***

Cả bốn bước vào bên trong khu vui chơi ngay lập tức trở thành tâm điểm của mọi ánh nhìn. Và nhận được bao lời khen ngợi có, ghen tỵ có, hoang tưởng có.... và được diễn đạt như sau:

“ Ôi anh ấy đẹp trai quá à.”- hám trai 1

“ Ôi hai anh đó đẹp vậy mà đi chung với hai con xấu xí đó. Phải đi chung với hai đứa mình mới đúng”- hám trai 2

“ Ê mày hai em đó xinh phết. Ước gì là bạn gái tao”- mê gái 1

“Hai nàng đẹp vậy mà đi với hai thằng quê mùa đó. Ôi thật mắt mặt hai em quá mày ha. Phải đi với tụi mình mới xứng”- mê gái 2

“Nè hai người kia. Người ta đẹp vậy mà dám nói quê mùa à. Đụng tới bạn trai tôi là không yên đâu”- hám trai 3

“ Nè, tụi này thích thì sao. Với lại là bạn gái sao không đi chu g mà đứng đây cãi với tụi này”- mê gái 2

“mày.... “- hám trai 3 cứng họng

.....(au: ta đã lượt bỏ bớt rồi đó)

Hiện tại, hai nàng thì bỏ đi trước để lại hai chàng bị một đồng hotdog bao vây. Đi được một lúc mới phát hiện hai chàng mất tích. (au: ở kia kia hai nàng ơi) Họ quay lại thì thấy một đồng con gái vây quanh hai chàng. Vy khó chịu chạy lại khoác tay Thành nói:

_ Anh đi lâu quá đấy, anh yêu.

Vâng thế là Vy đã giải cứu được Thành ra khỏi đám hotdog kia. Còn Phong thì vẫn đang xem thái độ của Trinh như thế nào nhưng mãi chẳng thấy nàng lên tiếng nên lên giọng bắt nạt :

_ Nè, em yêu. Em không thấy anh đang bị chặn đường hay sao mà đứng đấy.

Lập tức mọi ánh mắt hám trai đều hướng về Trinh và đều chuyển thành khinh thường và ghen ghét. Trinh cũng đang bị sốc bởi câu nói đó của Phong nhưng biêt làm sao được đành phải phớt lờ làm theo.

_ Nè, tránh ra anh ấy là bạn trai tôi.

*** hết chương***

Haizzzz tg bị cạn kiệt ý tưởng đây. Nên ra chậm, mong mn thông cảm cho tg

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Đánh nhau

_ Nè, tránh ra anh ấy là bạn trai tôi.

Nhận được câu nói của Trinh, Phong lập tức nở nụ cười và đi đến bên Trinh nói:

_ Phải như vậy chứ- rồi anh khoác vai Trinh đi vào bên trong khu vui chơi.

Đi được một lúc thì mới nhớ tới Thành và Vy, không biết họ đã đi đâu. Thấy vậy Phong kéo Trinh đi chơi trò chơi mà không bận tâm tới hai người kia. Hai người họ chơi tất cả các trò chơi trong đó nhưng chỉ có một trò mà Trinh không chịu chơi đó là nhà ma. Cô cứ đứng đấy mà nằng ni nãi mà anh vẫn nhất quyết chơi. Về thể là Trinh đành phải theo sau Phong vào nữa ma. Tiếng rên, tiếng dọa,...từ những con ma trong đây bắt đầu vang lên và tất nhiên theo sau những âm thanh ghê rợn ấy là tiếng hét thất thanh của Trinh. Đang đi nửa đường thì bỗng dưng có một con ma xuất hiện, trên người thì đầy máu me, tay chân thì toàn là những vết thương, con ma ấy dần dần tiến lại chỗ cô và Phong và không thôi nói:“ cô gái! Hãy ở lại đây với tôi” kèm theo đó là một loạt tiếng cười ma quái. Cô ngay lập tức nhảy bổ vào người Phong, ôm chặt lấy anh. Tay chân cô rung cầm cập, miệng không ngừng vang xin:“ đừng lại gần tôi! Phong! Xin anh đưa tôi ra ngoài. Tôi sẽ làm theo những gì anh nói mà”. Sau khi nghe câu nói của cô, anh cười mãn nguyện rồi kéo cô ra ngoài. (au: mình không giỏi về tình huống này cho lắm mong mấy bn thông cảm vì nó k đc hay)

Vừa ra được bên ngoài, cô thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy hơi đói nên cô quay sang anh nói:

_ Tôi hơi đói. Hay mình đi ăn gì đó đi.

_ Được nhưng hãy nhớ điều em nói lúc nãy. - anh cười trả lời xong rồi kéo cô đi mặc cho cô đang tức điên vì lời hứa lúc hoảng sợ ấy.

Anh và cô đi đến một cửa hàng bán thức ăn nhanh, anh thì mua, cô thì đứng đấy ngó ngó mấy cái món ăn đang được trưng bày trước cửa hàng. Sau khi cả hai mua đồ ăn xong, cô nói muốn đi wc, anh nói sẽ đưa cô đi nhưng cô nhất quyết bảo anh đợi ở cửa hàng nên anh đành để cô đi một mình.

Lúc cô quay lại chỗ đã hẹn thì không thấy anh đâu nên cô đành chạy đi khắp nơi tìm kiếm. Vừa chạy cô vừa quay đầu đi nhiều nơi để tìm kiếm nên không may đụng phải người nào đó. Cô ngã nhào xuống đất, rất đau nhưng cô không kêu lên tiếng bảo vì với cô bây giờ anh quan trọng hơn con đau

này. Trinh ngược mặt lên xem cô vừa đụng phải ai. Trước mắt cô là một tên cao to bặm trợn, tay chân thì đầy hình xăm. Hắn ta cười nói:

_ Cô em làm gì mà vội thế. Đụng phải anh rồi này. Hay là đi với anh đi được không hả? - nói rồi hắn cười lớn như chế nhạo cô

_ Biến đi, cho bà nhờ- Trinh ghét nhất là loại người như vậy. Lúc đầu thì trong rất đáng sợ nhưng lại ăn nói như những đứa ăn chơi không ra gì ở VN.

_ Con ranh này mày muốn chết à. Xử nó cho tao. - hắn tức giận và ra lệnh cho đám đàn em đứng phía sau.

Cô quay người chạy ngay lập tức, miệng ngừng trách móc bản thân' đúng là cái miệng hại cái thân'. Trinh không biết mình chạy đâu nữa nhưng bây giờ phải chạy, vì chạy mới giữ được mạng sống. Vừa chạy cô vừa quay đầu lại nhìn xem chúng có đuổi kịp hay không thì không may lại đụng phải một người nữa. Nhưng lần này không phải ngã đau như lần trước mà là được ôm rất ấm. Trinh ngược mặt lên nhìn thì đúng là Phong, trong lòng cô rất vui, vui vì đã tìm được anh, vui vì được anh bảo vệ, cảm giác hiện tại cô cảm nhận được là sự an toàn. Từ xa có tiếng hét thất thanh vang lên:

_ Con ranh. Mày chạy đâu cho thoát- tên bặm trợn lúc nãy cũng là tên cầm đầu trong nhóm gian hồ khu này nên đụng phải hắn thì chỉ có chết.

_ Em đã làm gì mà bọn họ đuổi theo em- Phong đỡ cô đứng sau lưng mình hỏi

_ Tôi không thấy anh nên đi tìm. Lúc đang chạy thì đụng phải hắn ta- Trinh núp sau lưng Phong vừa nói vừa run vì mệt.

_ Nay thằng kia mày là ai? Mau biến đi chỗ khác. Không thì đừng trách- Tên cầm đầu lên tiếng

_ Ông không cần biết. Chỉ cần trách đường cho chúng tôi đi là được- Phong cứng rắn nói

_ Thằng này lão. Vậy thì chết cùng luôn đi. Tui bây lên- hắn tức điên lên

Thế là bọn đàn em lần lượt xông vào. Anh nhanh chóng đẩy nhẹ cô sang một bên và lao về phía bọn chúng đánh. Khoảng mười tên bị anh hạ gục trong 3'. Khá mệt vì bọn chúng có vũ khí nên việc xử lý có phần hơi khó, nhưng với sức của Phong thì mười tên với anh chẳng đáng là gì, anh còn có thể đánh tiếp. Vì đây là địa bàn của hắn ta nên số lượng sẽ tăng lên, sau mười tên là hai mươi tên nữa và bọn chúng cũng không quên mang vũ khí. Tình hình không ổn nên anh kéo cô chạy. Trinh cũng thuận theo mà chạy, chạy được một lúc thì đến ngõ cụt. Bọn chúng cũng đuổi kịp, thế là Phong lại phải đánh nhau với bọn chúng. Anh cho cô nấp vào chỗ khuất trước khi bọn chúng nhìn thấy vào bảo" ở yên đây đến khi anh gọi mới được ra". Cô rất lo cho anh nhưng biết làm sau được nên đành làm theo.

Về phần anh thì sau khi dọn dẹp cô xong thì quay lại với bọn gian hồ kia. Anh có võ nên việc xử lý bọn chúng không khó nhưng lần này là hai mươi tên nên đành chọn cách đánh nhanh rút gọn. Anh đưa ra từ thế vĩ và đánh vào chỗ chí mạng nên chỉ một phát đã hạ gục được một tên, và theo sau là chín tên nữa. Xong mười tên, anh cũng thấm mệt nên đành sử dụng vũ khí. Anh nhặt lên cây gậy bóng chày của một trong số mười tên kia và lao về phía mười tên còn lại. Từng đòn anh đưa ra đều mang tính sát thương cao nên rất nhanh đã xong mười tên còn lại. Hiện tại trước mặt anh chỉ còn tên cầm đầu, cứ ngỡ hắn sẽ sợ mà bỏ chạy nhưng không. Hắn lấy ra từ trong người là hai con dao găm rất sắc bén. Hắn lao về phía Phong, không ngừng lia dao vào người anh. Nhưng cái kia đầu anh đều đỡ được và đánh trả nhưng vì quá mệt nên bị hắn cắt trúng ngay vai. Anh đau nhưng chỉ nhủu mày một cái rồi đưa ra đòn cuối hạ gục hắn.

Sau khi hạ gục được bọn chúng anh mới quay lại tìm Trinh. Vừa quay lưng đã thấy Trinh đứng ngay trước mặt mình. Phải, cô đã chứng kiến toàn bộ sự việc. Anh đã cứu cô, không chỉ thế lại còn bị thương. Trinh không kìm được mà bật khóc và ôm chầm lấy anh. Phong không lên tiếng chỉ ôm lại cô và vuốt ve như xoa dịu cô. Một lúc sau, Trinh buông anh ra và bắt đầu lo lắng:

_ Đồ ngốc. Anh bị thương rồi kia. Mau vào viện. - Miệng thì mắng nhưng lòng đau

_ Không sao. Về nhà băng bó là được rồi. Quan trọng là em không sao- Phong cố cười cho cô vui để cô không lo lắng

Trinh không lên tiếng chỉ kéo anh về. Cô bắt xe cho cả hai cùng về nhà vad không quên báo cho Thành biết sự việc đã diễn ra. Thành nghe thì cũng giật mình nhưng khi biết cả hai không sao thì cũng không còn lo lắng nữa nên cậu cũng cùng Vy lấy xe trở về nhà. Sau khi trở về nhà, Trinh lập tức đi lấy hộp sơ cứu băng bó vết thương cho Phong. Đây là lần đầu cô băng bó vết thương nhưng cũng khá ổn, cô vẫn không ngừng khóc. Anh nhẹ nhàng kéo cô vào lòng và hỏi hỏi:

_ Tại sao em khóc?

_ Tại tôi mà anh bị thương- Trinh cố nín, lau nước mắt và trả lời

_ Em đau lòng à? - Anh cố tình chọc cô

_ Anh..... - cô như bị chọc trúng tim đen nên chạy một mạch lên phòng và cũng không còn khóc nữa.

Anh thì ngồi dưới nhà lắc đầu và cười. Trong khi đó có hai con người đang cười thầm và đứng ngay cửa từ lúc nào không biết. Thành và Vy tiến lại chỗ Phong. Vy lo lắng hỏi:

_ Anh không sao chứ?

_ À. Anh không sao. - Phong nhìn Vy cười nhẹ

_ Đúng rồi. Hai còn chọc Trinh được thì không sao là đúng. Em hơi đầu mà quan tâm hai. Hơi chơi thôi. - Vy nói rồi chạy một mạch vào phòng

_ Cái con nhóc này- Phong tức điên với đứa em này.

Thành và Phong sau đó cũng ai về phòng nấy. Không phải Thành không quan tâm bạn mình mà là quan tâm rồi (ư: lúc này nói chuyện đt rồi ấy).

*** Sáng hôm sau***

Hôm nay chỉ có Trinh, Vy, Thành, Tiên và Minh đi học, Phong vì lí do bị thương nên không đi học. Trong suốt cả buổi học cô cứ bồn chồn không yên. Trinh mong thời gian qua nhanh để được về nhà, nhưng lại tự hỏi tại sao lại muốn về nhà đến vậy. Và rồi cả buổi học cô vẫn cứ như thế.

Cuối cùng cũng đến giờ về. Thành, Vy và Trinh cùng về nhà, hai người kia thì ai làm việc nấy nên không về cùng. Về đến nhà, không hiểu sao cô lại muốn tìm anh nên đi lên phòng. Vào phòng đã không thấy anh đâu, cảm giác khó chịu lại đan lên trong lòng. Trinh chạy xuống nhà, thì bị Vy chặn lại nói:

_ Trinh đi thay đồ đi dự tiệc với tao- Vy vừa nói vừa cười trong rất thích thú.

_ Làm gì? Tao không đi đâu. - Trinh nói với gương mặt buồn bã

_ Đi đi mà. Đảm bảo sẽ vui. Đi- không đợi Trinh trả lời Vy liền kéo cô đi thay quần áo.

Trinh được Vy makeup nhẹ cùng với chiếc áo đầm trắng đơn giản nhưng tôn lên vẻ cuốn hút và nhẹ nhàng nữ tính. Vy thì không nói, cô với chiếc áo đầm màu hồng phấn, cũng đơn giản cũng không kém gì Trinh. Sau đó cả hai nhờ Thành đưa đến một nhà hàng, khá sang trọng. Cả hai cùng bước vào nhà hàng, hai nàng được phục vụ đưa đến một nơi khác của nhà hàng. Đi đến nửa đường Vy chợt dừng lại nói:

_ Anh phục vụ. Anh đưa bạn tôi vào trong trước đi. Tôi quên đồ nên sẽ lên sau. - Nói rồi Vy đi mà không đợi Trinh ý kiến gì về việc bị cô lại. Phục vụ theo lời dặn dò của Vy mà tiếp tục đưa Trinh đến nơi mà Vy nhắc đến.

*** Hết chương***

Thành thật xin lỗi mấy bn. Au thật không có tâm trạng viết nhưng vì sợ mấy bn đợi lâu quá nên mới cố tmrra chương. Mà nghĩ lại cũng lâu thật, au không ra rồi. Xin lỗi mấy bn nhiều. Minh sẽ ra sớm chương mới để tạ lỗi với mấy bn.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Kết thúc

Ba ngày sau, hai nàng đã được ra Viên và trở về nhà mình. Vừa về đến nhà Vy đã đưa ra một đề nghị:

_ Mọi người ơi hay là chúng ta đi chơi đi. Đi ăn nhà hàng đi, xem như chúc mừng em và Trinh vừa được xuất viện cộng thêm con Thử Kỳ kia đã bị trừng phạt nên đi ăn mừng nhà.

Cả bọn đồng ý chỉ trừ Tiên là không đi vì nó luôn không muốn tham gia vài nhưng buổi tiệc mừng nào. Thế là Phong, Trinh, Thành và Vy cùng đi đến một nhà hàng lớn để ăn mừng.

Và giờ đây cặp Phong và Trinh đang rất hạnh phúc và không một ai phá hoại hạnh phúc của họ nữa. Sau khi ăn xong, Thành và Vy về nhà trước còn Trinh và Phong thì đi lên một nơi cao để có thể ngắm sao. Họ đến một cái đồi cách xa trung tâm thành phố. Nơi đây là một địa điểm rất thích hợp để ngắm sao và ngắm bình minh, do một lần vì căng thẳng công việc nên anh đã đi dạo và tìm được chỗ này để ngắm sao. Cả hai ngồi cạnh nhau, Trinh thì rất thích thú ngắm sao vì đây là lần đầu tiên cô được ngắm một bầu trời đầy sao và lãng mạn đến vậy, đến cả mơ cô cũng chưa từng. Còn anh thì dường như đang ngắm một ngôi sao thật sáng và thật đẹp bởi nó khiến anh nhìn mãi mà không thể nhìn ngôi sao nào nữa, vì ngôi sao đó chính là cô, người con gái mà anh chưa bao giờ nghĩ mình có thể yêu và muốn bảo vệ đến vậy. Cô là người đặc biệt với anh, cô không xinh nhưng cũng không xấu, một nét bình dị của một cô gái Việt, một dáng người nhí nhắn đáng yêu, tính tình hoà đồng vui vẻ và đặc biệt là cái tính hậu đậu của cô, làm anh lại muốn bảo vệ cô hơn.

Đang mãi ngắm sao nhưng Trinh vẫn thấy lạ lạ , co nhìn sang anh. Đúng như cô nghĩ. Anh đang nhìn cô, bất chợt làm cô đỏ mặt :

_ Sao anh lại nhìn em?? - giọng nói ngây ngô

_ Anh thích thế. - nói rồi anh ôm cô vào lòng. Hôn nhẹ lên trán cô, đầy yêu thương.

Họ đã phải trải qua bao nhiêu thử thách và chông gai để đến với nhau và nhận ra được tầm quan trọng của đối phương đối với họ. Và cuối cùng câu truyện tình cảm của một thiếu gia lãng tử và một cô gái ngây ngô đã kết thúc rồi.

@@@@@ Nhưng không dừng lại ở đây, nối tiếp theo cặp này là một cặp đôi khá thú vị về một chàng trai lạnh lùng ít nói và một tiểu thư bướng bỉnh@@@@@

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Nguồn nhảy chương

Bạn đang đọc truyện *Nhóc Á! Em Sẽ Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.